ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

11. 5. 1984. ● ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ ● ГОДИНА XLV ● 25 ДИН

БРОЈ 1689

ГОСПОЂИЦА ЛАВЉЕГ СРЦА:

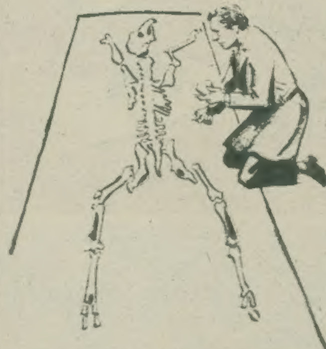
ПРВА ЖЕНА КОЈА ЈЕ ПРЕЛЕТЕЛА ЛАМАНШ

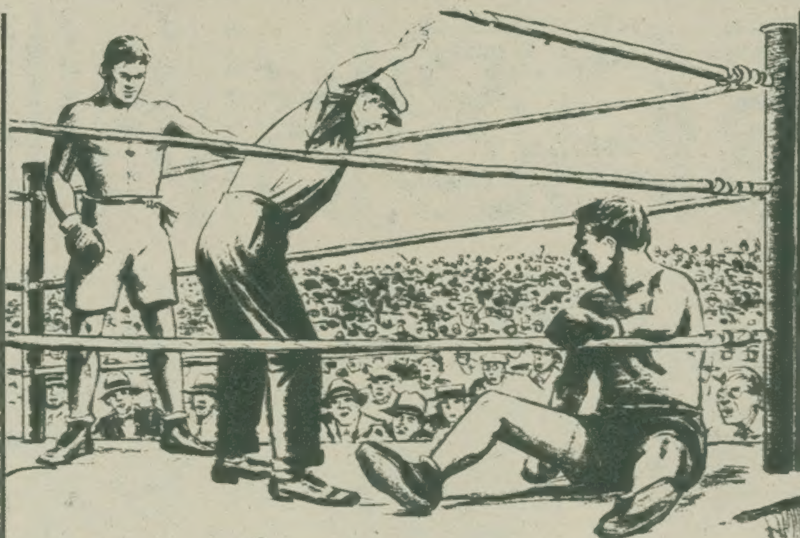
КО ЈЕ ДОБИО ПЕГЛИЦУ?

НМ

Рипли

Веровали или не!

СУДИЈА

ОЛИВЕР КИЦМАН ИЗ ХЕМПСТЕДА У ТЕКСАСУ ЗАХТЕВАО ЈЕ ДА АДВОКАТИ И ТУЖИОЦИ ДОЛАЗЕ НА СУЂЕЊЕ ТАЧНО У МИНУТ. КАДА ЈЕ 6. ЈУЛА 1983. ЗАКАСНИО 12 МИНУТА, САМ СЕБЕ ЈЕ КАЗНИО ГЛОБОМ ОД 50 ДОЛАРА.

СКЕЛЕТ

НАЂЕН У ЈЕДНОЈ ПЕЋИНИ И САСТАВЉЕН НА УНИВЕРЗИТЕТУ У СПРИНГФИЛДУ (САД) ПРИПАДАО ЈЕ ЖИВОТИЊИ КОЈА ЈЕ ИМАЛА ГЛАВУ КАО СВИЊА АЛИ СА ДУГАЧКОМ ЊУШКОМ. БИЛА ЈЕ ВЕЛИКА КАО МЕДВЕД, ТЕШКА ОКО 135 КИЛОГРАМА, А ИЗУМРЛА ЈЕ ЈОШ ПРЕ 10000 ГОДИНА.

Џек Демпси

ГОДИНЕ 1919. ОСВОЈИО ЈЕ ТИТУЛУ СВЕТСКОГ ПРВАКА У ТЕШКОЈ КАТЕГОРИЈИ. СВОГ ПРОТИВНИКА ВИЛАРДА СЕДАМ ПУТА ЈЕ ОБОРИО ВЕК У ПРВОЈ РУНДИ. ПОШТО ЈЕ МИСЛИО ДА ЈЕ ПОБЕДИО, ДЕМПСИ ЈЕ ОТИШАО У СВЛАЧИОНИЦУ ПА СУ СУДИЈЕ МОРАЛЕ ДА ГА ВРАТЕ ДА ОДИГРА ЈОШ ДВЕ РУНДЕ.

ЗЕЧЕВИ

У АУСТРАЛИЈИ СУ ПОТОМЦИ ТРИ ПАРА ОВИХ ЖИВОТИЊА КОЈЕ СУ ДОНЕТЕ ИЗ ЕНГЛЕСКЕ 1850. ГОДИНЕ.

ТАВАНИЦА

РЕСТОРАНА „КИНС" У ЊУЈОРКУ ПРЕКРИВЕНА ЈЕ СА 50000 ЛУЛА КОЈЕ СУ ТУ ПУШИЛИ ГОСТИ.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА ●●●

●●● досетљива група смучара из француског зимског центра Арк смислила је како да на нов начин ужива на белим падинама. Они су наиме конструисали нарочито једро које се причврсти за штапове и задњи део смучки и тако се једрећи спуштају скијашком стазом.

Нова врста скијања је, кажу, доступна само онима који већ изврсно владају техником овог спорта.

●●● у Јадранском мору има преко 380 врста риба. У њему су чак неколико пута виђени и залутали китови дужине и до 25 метара. Тако су два ова сисара уловљена код Пага, један 1862. године а други 1953.

●●● једна дама, грађанка Сједињених Америчких Држава, недавно је била више него срећне руке: на лоту је извукла баснословну суму од 10 милиона долара. То је досад највећа свота коју је неки Американац добио у игри на срећу.

●●● група совјетских геолога је у Памиру, у централној Азији, открила кристалну призму а у њој капљицу воде за коју се процењује да је стара педесет милиона година.

●●● у центру Москве пре извесног времена отворен је један заиста необичан музеј – музеј хлеба. Међу изложеним експонатима налази се, рецимо, и хлеб какав се справљао у време Петра I, али и онај величине бомбоне који су совјетски космонаути носили у васиону. Ту

се, између осталог, могу наћи и прастари и разноврсни рецепти за мешење и печење ове намирнице.

●●● према неким истраживањима женска коса просечно има 88 хиљада власи ако се ради о црвенокосој особи. Ако је црна у питању, онда она има око 102 хиљаде власи док их плавуша има око 108. Коса мушкараца у сваком од ових случајева ређа је за око 10 до 12 посто.

●●● мачке су већ познате по томе да могу да пронађу пут до свог дома, чак и ако се изгубе у неком веома удаљеном крају. Међутим, случај једне маце

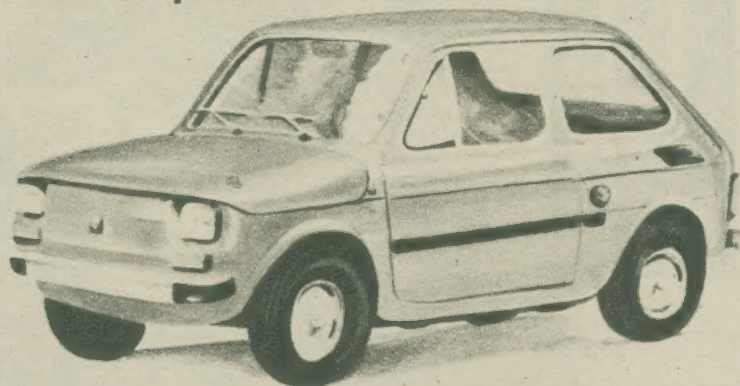

из Њујорка заиста је изузетан. Дотична маца је власништво једног ветеринара који се из Њујорка преселио у Калифорнију, али своју „мезимицу" није повео са собом. Ветеринар је био немало изненађен када се, пет месеци касније, његова мачка појавила на вратима новог стана, једноставно ушла у кућу, сместила се у своју омиљену фотељу и задремала. Између државе Њујорк и Калифорније само у правој ваздушној линији има око 3500 километара.

●●● у новом издању Енциклопедије Југославије текст о нашој земљи биће обрађен као посебна и велика енциклопедијска јединица. Дужина текста износиће 40 хиљада редака.

Резултати велике наградне игре „45 година – 450 награда"

КО ЈЕ ДОБИО „ПЕГЛИЦУ"

Велика наградна игра „45 година – 450 награда" завршена је. Стигло је преко 150 хиљада одговора углавном тачних од којих је жири у саставу: **Рајко Митић**, дугогодишњи фудбалски репрезентативац и истакнути спортски радник и новинар, **Саша Кнежевић**, представник Компас Југославије и **Зора Меденица**, уредник акција „Политикиног забавника" извукао добитнике:

Прву награду – фиат 126 Ц, популарну „пеглицу" добио је ЗОРАН ПОПОВ,
Мике Аласа 48 Београд

Остале награде добили су:

ДУШЕКЕ ЗА ПЛАЖУ:
Раде Гачановић, Д. Мишовића 27/1 Чачак, **Данко Бошњаковић**, Кн. Милоша 14 Аранђеловац, **Илија Јовичић**, Маријане Грегоран 37/а Београд и **Дарко Минић**, Партизански пут 14/26 Врање.

ОМОТНИЦЕ ЗА СВЕСКЕ ПО 10 КОМАДА У КОМПЛЕТУ:
Игор Тодоровић, Х. Проданова 8 Вршац, **Вико Кведер**, Подвозна 4/18 Луција Порторож, **Ружица Ивановић**, Т. Јежа 15/2 Београд, **Нина Вишекруна**, Цеста Каштел Нови 50/А Каштел Стари, **Предраг Вранић**, Хилендарска 34 Београд, **Весна Илић**, Ј. Богданова 43/А Ниш, **Самир Машић**, Бужим, **Иван Мотт**, Шеноина 7 Петриња, **Оливера Корпанић**, Буњевачка 33 Бајмок, **Вера Ковачевић**, Кондина 3 Београд, **Чаба Бенчик**, 16. дивизије 9 Суботица, **Немања Нонин**, Здравка Гложанског 17/А Бечеј, **Милка Габрић**, И. Л. Рибара 62 Сивац, **Игор Чалошевић**, Венац 6. слав. ударног корпуса 1 Осијек, **Драган Благојевић**, Злот код Бора, **Васја Лестан**, Градникове бригаде 17 Нова Горица, **Саша Трповски**, Сутјеска 34 Битољ, **Звонко Атлија**, Н. Демоње 6 Сисак, **Иво Сладољев**, Његошев трг 2/А Шибеник, **Милан Машановић**, Његошева 56/2 Београд, **Златко Танасијевић**, Сл. Лоњика Драгошевац, **Филип Горшев**, Пелистерска 1 Скопље, **Стеван Трамбуровски**, А. Буторац 3 Вараждин, **Владан Радуловић**, Сестре Поповић 4-а/ /3, Крушевац, **Игор Чпајак**, М. Пијаде 25/1, Суботица, **Звездана Голубовић**, Подлубник 159, Шкофја Лока, **Борис Жигић**, Растоњине Ш-4, Ријека, **Мирјана Златановић**, Радничка 3, Земун, **Бранка Синђелић**, Дише Ђурђевић 85, Вреоци, **Александар Костић**, Петра Ћеловића 28/1, Титово Ужице, **Тања Ђорђевић**, Веслачка 3, Загреб, **МатејаРојц**, Дебро 30-Д, Лашко, **Андреј Даниловић**, Романијска 4, Бања Лука, **Данијела Божић**, ЈНА 91, Бели Манастир, **Vladimir Olšovsy**, 906 36 Плав. Подхрадие 192, окр. Сеница, Чехословачка, **Олга Марчић**, Крсте Хегедушића 4, Задар, **Андреј Главач**, Јама 19, Мавчиче, **Јелена Стјепановић**, Народног устанка 3/2, Ријека, **Леа Сунарић**, Тополшица 58, Тополшица, **Стеван Трамбуровски**, А. Буторац 3, Вараждин.

ЂАЧКИ КАЛЕНДАРИ СА НАЛЕПНИЦАМА И-ТИЈА:
Владимир Филипоски, Мачванска 8/5, Београд, **Борислав Љубоја**, М. Тита 97/а, Наково, **Снежана Матијевић**, Октобарске револуције 1/16, Бор, **Александра Чулибрк**, Руменачка 11, Нови Сад, **Крешимир Покривка**, М. Тита 9, Зденци, **Момир Тубаковић**, Бул. револуције 49, Босански Шамац, **Ива Добрашиновић**, Париске комуне 61/127, Нови Београд, **Стевица Папић**, М. Тита 14/6, Свилајнац, **Суљајдин Вујић**, Курилска 86, Призрен, **Новак Рабреновић**, М. Тита 53, Крушчић, **Младен Папак**, ЈНА 37, Шибеник, **Росана Шегон**, Катун Трвишки 69, Пазин – Истра, **Андреа Турковић**, Пичманова 4, Загреб, **Слађан Николић**, Сираково, Мајиловац, **Игор Виник**, Н. Поздерца 9, Сарајево, **Зора Павловић**, Чела бб, Херцег-Нови, **Сашо Крстев**, Бул. м. Тита 14, 3/2, Прилеп, **Радина Мандић**, Пролетерских бригада 18/3, Чачак, **Јована Мицорац**, В. Маслеше 11, Краљево, **Милана Алексић**, Цеста 6 бр. 2/20, Љубљана Поље, **Душан Јакоповић**, М. Тита 38, Сремска Каменица, **Јадранка Павловић**, М. Тита 62, Тузла, **Алмира Танчица**, Фалаџића 8, Мостар, **Иван Мичић**, Бенковачка 23/8, Задар, **Јасмина Николетић**, Вардарска 5, Бајмок, **Верица Николић**, Михајловац, **Амир Хоџић**, И. Андрића 5/б, Зеница, **Ана Батић**, КарлаРојца 58, Бања Лука, **Дејан Марковић**, Колубарска 67, Краљево, **Игор Павловић**, М. Тита 64/11, Горњи Милановац, **Владимир Ранковић**, М. Тита 5/12-15, Крагујевац, **Мирослав Орешић**, Горњи Богичевци, Сл. Млинека 26, Окучани, **Жељко Радивојевић**, С. Ковачевића 72, Калуђерица, **Бошко Јерковић**, Пут Врила 17, Жрновница, **Иван Лазаревић**, Радоја Крстића 17/10, Трстеник, **Миленка Милетић**, М. Тита 74, Опатија, **Ана Марковић**, С. Пенезића 15/1, Београд, **Рајо Видаковић**, Лазе бб, Теочак, **Сима Николић**, Боже Петровића 12/38, Крагујевац, **Миодраг Мојсиловић**, М. Тита 15, Врање, **Тања Милић**, 29. новембра 13, Сопот, **Драгиша Антић**, Колонија Рудник „Косово", Обилић, **Слађана Бурдина**, Беркасово Шидска 57, Шид, **Снежана Филиповић**, М. Тита 41/26, Приштина, **Љубиша Ваљаревић**, Расадник II Кула 6-4, 7/29, Крушевац, **Весна Барač**, Мажуранићева 3/2, Сисак, **Розмаринка Бекић**, Крагујевачки октобар д-4, 1/16, Светозарево, **Мирјана Драшковић**, М. Тита 44/54, Т. Ужице, **Наташа Стојаноска**, Б. Кидрича 15, Прилеп, **Јовица Ђоковић**, 24. новембар, Лепосавић, **Драган Лађиновић**, Ђ. Салаја 27, Сарајево, **Јан Фабјан**, Б. Радићевића 35, Стара Пазова, **Игор Радивојевић**, М. Тита 45, Стари Сланкамен, **Синиша Костић**, С. Пенезића 15, Нова Пазова, **Владан Младеновић**, Великојастребачка 70/2, Ниш, **Драган Ванић**, Партизанска 61, Ражањ, **Милан Попадић**, Н. Н. В. 7/2, Кладово, **Ангела Кеблер**, Ставешинци 15, Сп. Ивањци, Словенија, **Гроздана Симић**, Победа 37, Чална, **Тихомир Бањанин**, Трг октобарске револуције 20, Суботица, **Ведран Тичић**, Ослобођења 48, Сплит, **Зоран Филиповић**, И. Л. Рибара 74, Ковачица, **Саша Паспаљ**, Руњанинова 7, Глина, **Гордана Павловић**, Блаже Думовића 40, Крушевац, **Ђурица Златановић**, Пчињска 1, Каравуково, **Вукица Миленковић**, Апеловац 21, Ниш, **Сања Шпољарић**, Прелошка 74, Чаковец, **Славка Жикић**, П. Лумумбе 90, Београд, **Давор Шимац**, Дражице 166, Јелење, **Александар Спремо**, Ђ. Пуцара 4, Шипово, **Тихана Пахљина**, Андрије Штампара 16, Нова Градишка, **Маја Батиница**, В. Роловића 59, Жарково, **Биљана Миловић**, Михајла Радовића 33/а, Титово Ужице, **Наташа Грубач**, Краљевачка 90/42, Београд, **Милица Рајковић**, Насеље Н. Тесла, Заплањска 97, Ниш, **Александра Попин**, Бранка Искрина 3, Титов Врбас, **Саша Шкерла**, Његошева 2, Кула, **Оливер Уљевић**, Бисер 2/12, Мирка Томића, Крушевац, **Силвестер Фаркаш**, О. Марка 22, Чоноља, **Петар Остојић**, Лењинова 3, Јасеново, **Јелисавета Ђуровић**, Таковска 14, Горњи Милановац, **Саша Пешут**, Штросмајерова 8, Винковци, **Драган Босанкић**, Балканска 5, Велики Гај, **Оливер Нowаковић**, Прве златиборске чете б.б. Чајетина, **Борис Шуша**, Шидска 12, Ердевик, **Даница Миловановић**, Доња Шаторња, **Дејан Анђелковић**, С. Пауновића 29/7, Ниш, **Јасмина Јовановић**, село Рибаре, Рибарска Бања, **Славко Мурат**, Липице 143, Криж Поље, **Вукоје Милосављевић**, село Боће, Јошаничка Бања, **Борис Ђиновић**, Југ Богдана 7/7, Крушевац, **Предраг Катић**, Драгомира Гајића Н 1/4, Крушевац, **Душица Бањац**, П. Драпшина 25, Нови Сад, **Мирјана Грбић**, И. Л. Рибара 39, Дарувар, **Ивана Богавац**, Заге Маливук 53, Београд, **Зоран Богданоски**, Вите Враштановића 65, Шабац, **Мирјана Шекета**, Шекетино брдо 23, Дуга Реса, **Аднан Авдагић**, Сарајевска 5, Приједор, **Милан Максимовић**, Цара Уроша 17/9, Ниш, **Владимир Маљица**, Нехруова 120/23, Београд.

Награде се не могу уновчити нити заменити!

ОСТАЛЕ НАГРАДЕ У ИДУЋЕМ БРОЈУ

BEATLES BEATLES BEATLES

НОСТАЛГИЈА СА УКУСОМ БИЗНИСА

ПРЕДУЗИМЉИВИ ЉУДИ ИЗ ЛИВЕРПУЛА, МЕСТА ГДЕ СУ ЗАПОЧЕЛА ДОСАД НЕНАДМАШЕНУ КАРИЈЕРУ ЧЕТВОРИЦА ВЕЛИЧАНСТВЕНИХ, ОДЈЕДНОМ СУ СЕ ПРИСЕТИЛИ СВОЈИХ САДА ВЕЋ УВЕЛИКО ЛЕГЕНДАРНИХ СУГРАЂАНА. ГОДИНА 1984. ПРОГЛАШЕНА ЈЕ ЊИХОВОМ А НЕДАВНО ЈЕ ОТВОРЕН И БИТЛС СИТИ.

□□□

Протекле су многе воде од времена када су ливерпулски, а и други, тинејџери носили фризуре а ла Битлс и посматрали свет кроз старинске цвикере у стилу Џона Ленона. Град, који углавном није обраћао пажњу на своје најславније синове, сада, двадесет четири године откако је група основана и пуних четрнаест откад се растурила, ову 1984. званично поклања успомени на њих, а тројицу живих Битлса – Пола Макартнија, Ринго Стара и Џорџа Харисона – проглашава својим почасним грађанима.

Широм Ливерпула, где год су Битлси ногом крочили, подигнути су им споменици. „Каверн Клаб", где су се први пут прочули, својевремено порушен, поново је верно реконструисан. Шестомесечна изложба под називом „Уметност Битлса" бави се проучавањем утицаја њихове музике на поп-арт. Велики и компликовани Битлс Лавиринт од живице има почасно место на Међународном фестивалу цвећа и уређења паркова који се ове године одржава у Ливерпулу.

Најкрупнији потез у повампиреној битлсоманији повукла је ливерпулска радио-станица Радио-Сити која је уложила милион фунти стерлинга (око двадесет милиона нових динара) у изградњу првог на свету Меморијалног музеја Битлса на површини од хиљаду и пет стотина квадратних метара.

То је простор мањи од трећине фудбалског игралишта, али огроман у односу на величину експоната, истина веома вешто постављених, међу којима се, осим великих гумених фигура Битлса на надувавање, налазе: мопед Џона Ленона, кравата Ринго Стара, гитаре на којима су свирали млади Битлси, и сличне успомене које су се

Овај споменик налази се преко пута некадашњег „Каверн Клаба" где су Битлси почели каријеру. Статуа симболизује њихов хит „Леди Мадона". На плочи изнад пише: УЛИЦА БИТЛСА, а на доњој: ЧЕТИРИ МОМКА КОЈИ СУ ПОТРЕСЛИ СВЕТ.

Гитаре младих Битлса које су купљене на аукцији и изложене у Битлс Ситију

ПРЕКО ГРАНИЦЕ МАШТЕ

РЕКОРДИ ИЗДРЖЉИВОСТИ

Једна врста индијског паука може да издржи без хране 18 дана.

У зоолошком врту у Њујорку један удав поживео је без хране 3 године.

Рекорд гладовања међу псима износи 117 дана.

Максимално трајање гладовања у пракси америчког лекара Херберта Шелтона износило је 90 дана.

У Француској је 1921. године један човек осудио сам себе на смрт од жеђи. Проживео је 17 дана.

Жирафа може да не пије воду пола године.

У Андима око 12 милиона људи живи на висини од три хиљаде до пет хиљада метара, а у Хималајима постоји једно насеље на висини од око 7000 метара.

У току испитивања чланова једне совјетске експедиције која се спремала да освоји Маунт Еверест један њен члан провео је 10 минута у барокамери на „висини" од 12 хиљада метара.

Рекордно боравење једног човека под водом без кисеоника износи 13 минута и 42,5 секунда.

БИТЛСИ НА ПРОДАЈУ

могле набавити укључујући и приватна писма као и улазнице за давно прохујале концерте.

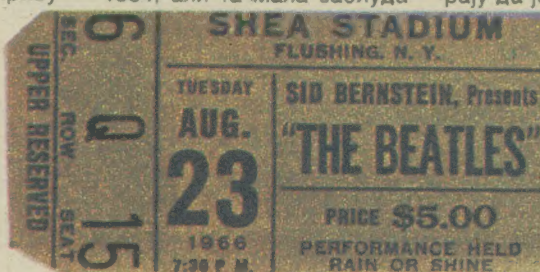
Искористити америчку заблуду

Идеја за подизање сталног музеја – изложбе под називом Битлс Сити родила се у глави директора ливерпулске радио-станице Терија Смита још децембра 1981. када је прочитао да чувена кућа „Сотби" приређује аукцију предмета који су некада припадали Битлсима.

Тери Смит је закључио да је колекција вредна пажње и да треба да припадне Ливерпулу, па је потрошио тридесет шест хиљада фунти на око седамдесет пет процената од ствари које су биле на лицитацији. Касније, када је одлука о музеју сазрела, на добављање додатних експоната дато је још седамдесет пет хиљада фунти.

Роџер Вајт, директор Музеја Битлса, уверен је да се инвестиција исплати и да ће Битлс Сити привући гомиле јапанских и америчких туриста преплављених носталгијом за „Четворицом који су потресли свет".

Американци су уверени – каже он – да баш 1984. пада двадесетогодишњица оснивања групе „Битлси". У ствари, њихов први амерички хит изишао је 1964, али та мала заблуда ради за нас. Дојуриће овамо, а онда је свеједно да ли им продајемо вруће погачице или битлсоносталгију.

Улазница за давно прохујали концерт.

Мопед Џона Ленона.

Са овим се не слажу млади, и махом незапослени, становници Ливерпула који воле своје Битлсе мада су у време њиховог успона гукали у колевкама. Сличан став имају и многи старији.

– Да Битлси, неким случајем, сада почињу каријеру, ливерпулска радио-станица, не би емитовала ниједну њихову композицију све док се не би нашли међу двадесет првих на националној топ-листи – каже Џеф Дејвис, власник продавнице грамофонских плоча из Ливерпула.

Ливерпул је данас у музичком погледу једно од најживљих места Велике Британије, можда и зато што омладина, због све веће незапослености, нема никаква друга посла. Чланови најпознатијих музичких група као што су „Екс-Пост-Факто", „Ико Енд Банимен" и „Ва" сматрају да је новац, уместо на трговину Битлсима, требало уложити у подизање и опрему студија за снимање.

– Таленат је овде. Песме се пишу и компонују овде, а плоче се снимају и отискују у Лондону. Џиновски део новца од наших хитова завршава у касама великих лондонских диско-кућа! – јадају се они.

И Пол Макартни је против

Крис Кларк, вокалиста и писац песама групе „Екс-Пост-Факто" још је огорчења:

– Ово што се ради обична је лакрдија. Зграде у Ливерпулу су трошне, центар града опустошен немаштином, а они приређују фестивале цвећа и подижу Битлсима музеј! Колико пре десет година „Каверн Клаб" је хладно порушен, а сада га поново граде да би изигравао туристичку атракцију.

Најраспрострањеније објашњење за напрасну љубав бизнисмена према Битлсима изрекао је незапослени двадесетогодишњак Енди:

– Комбинација похлепе и гриже савести. Људи су овде осуђивали Џона Ленона што је јавно говорио да узима дроге и што се сликао го. Чим је убијен, све се заборавило и постао је национални херој. Сада, једноставно, желе да га продају туристима.

У сваком случају Битлс Сити неће лако проћи међу грађанима Ливерпула поготово зато што има јаку конкуренцију. Брачни пар Лиз и Џим Хјуз држе, једва састављајући крај с крајем, мали локал по имену „Каверн Мека" у коме се већ годинама састају љубитељи Битлса на чашицу разговора и размену адреса и успомена на славну четворку. „Каверн Мека" је истовремено и центар за дописивање који одржава везе са обожаваоцима Битлса широм света.

Лиз и Џим Хјуз немају средстава да се надмећу са власницима Битлс Ситија, али им је највећи адут јавно признање Пола Макартнија, најславнијег и најактивнијег од преостале тројице Битлса, који је био против циркусијаде у Ливерпулу и поновног зидања „Каверн Клаба".

– „Каверн Мека" и његови власници – изјавио је Пол – једини чувају живо сећање на оно што смо некада радили у Ливерпулу. Само то је права ствар.

Приредила: Бојана Дожић

Године 1983. Жак Мајол, стар 58 година, поставио је нов рекорд у роњењу у ду-

бину: он је без апарата за дисање достигао дубину од 105 метара.

Швајцарац Келер је са аквалангом достигао дубину од 305 метара.

Код истакнутих маратонаца на крају маратонске стазе температура тела повећавала се на 42, па чак и на 44 степена Целзијуса. При сунчаном удару температура тела пење се у изузетним случајевима од 46–47 степени. Познат је случај када се температура тела попела до 50 Целзијусових степени (при хистерији).

Кратко време човек је способан да поднесе изузетно високу температуру средине, обично радне. Некада су радници запослени на печењу порцулана издржавали у току одређене фазе печења по 20–25 минута на температури од плус 175 степени.

Психрофилни (они који воле хладноћу) микроби способни су да се развијају при температури нижој од нуле, а темофилне (оне

које воле топлоту) бактерије развијају се при плус 70–75 степени. Споре бактерија могу да издрже загревање до 160–180 степени.

Неке пужеве могућно је оживети и после дугог чувања на температури од минус 120 степени.

Поједине ћелије људског организма (полне, ћелије крви) могу да сачувају животну способност при температури од 196 степени.

Критичан ниво учестаности пулса код тренираних спортиста износи – 250 удара у једном минуту.

(Из совјетског часописа „Наука и живот", фебруар 1984)

СТИГАО ЈЕ ПРВИ ГОСТ

ОПЕРАЦИЈА „ГВАРДИЈАН”

УЗБУДЉИВА ПРИЧА О ЈЕДНОЈ ОД НАЈТЕЖИХ АЛИ И НАЈУСПЕШНИЈИХ АКЦИЈА УДБ-е: ХВАТАЊУ ТЕРОРИСТИЧКЕ ГРУПЕ УСТАША КОЈУ СУ ПРЕДВОДИЛИ ТЕШКИ РАТНИ ЗЛОЧИНЦИ.

Једног јесењег дана 1946. године у парку виле „Боргезе” у Риму састала су се два добра знанца, Анте Павелић и Божидар Кавран. Био је то први састанак „поглавника” НДХ и усташког пуковника после успешног бекства из земље. Обојица ратни злочинци, нису ни помишљали да се помире са статусом „обичних” емиграната. Њихов састанак био је оперативан – имао је за циљ договор око организовања њихових људи којих је било доста у емиграцији ту, у Италији и у Аустрији, као и око убацивања терористичких група у ФНРЈ. Договорили су се да се што пре упути у земљу једна група која ће испитати расположење у народу и стање усташтва. Одлучили су и да одмах приступе формирању обавештајних центара, за шта је Павелић одредио своје поуздане министре – све озлоглашене ратне злочинце – Каврана, Ловру Сушића и Мату Фрковића.

Два тајна састанка

Кад су се растали, Павелић се вратио у своје римско скровиште, а Кавран у Филах, у Аустрију, „где му је била база”.

Нешто доцније начињен је план назван „10. травањ” – по дану када је 1941. године успостављена НДХ. Његови аутори били су познати усташки шпијуни Јосип Томљеновић и Ивица Гржета. По том плану требало је комплетно опремити 80 терориста, обезбедити им илегалне станове у земљи, десет радио-станица, новац и све остало што им је потребно.

Маја 1947. године Кавран је заказао састанак у Пустрацу, градићу у близини Целовца у Аустрији. У усамљеној вили окруженој боровом шумом, ноћу, састали су се власник имања Јакоб Цал, усташки пуковник, министар полиције у НДХ Ловро Сушић и Кавран. Разматрали су план „10. травањ” и одлучивали кога да упуте у земљу за почетак акције. После дуготрајног претресања које се на крају претворило у расправу некако су се сложили да то буду Љубо Милош и Анте Врбан.

Били су то опробани „кадрови”: Милош је био функционер УНС (усташке обавештајне службе) и један од организатора логора у Јасеновцу и Градишки, извршилац масовних убистава. Врбан је имао сличну „каријеру” и по свему је одговарао задатку који ће му бити поверен...

Неколико дана после овог ноћног састанка у Пустрацу о плану „10. травањ” разговарало се и у Загребу – у просторијама УДБ-е на Савској цести. Шеф операције за хватање усташких терориста, операције назване „Гвардијан”, сазвао је састанак због телеграма који је управо био добио из Беча. Обавештајна веза УДБ-е – „Фани” – јављала је да ће у земљу управо стићи „први гост”! У телеграму није стајало ко ће бити тај гост, али је речено да ће доћи из Филаха и то из Улице Линденвег, број 2.

У канцеларији шефа налазили су се још Мартин и Зденко. Мартин који је водио радну карту ове операције примети да је та адреса лична Кавранова база. Значи ли то да ће доћи он главом, упитали су се.

Телеграм је одложен у досије са знаком питања, а шеф је одредио:

– Зденко ће још у току ове недеље отићи у Славонску Пожегу. Од сада ћемо тамо радити.

– Стално? – зачудио се Зденко.

– До првог „госта”, а можда и дуже – објаснио је шеф. – Испитиваћеш терен око Папука и пронаћи поколебане усташке пријатеље и јатаке. Гледај да придобијеш што више таквих.

– Ти, значи, предвиђаш да ће први гост доћи на Папук? – упитао је Зденко.

– Не ја, већ је тако известио „Фани”. Додуше не сасвим прецизно, али је јавио да ће стићи преко Голе. По томе закључујем да ће доћи на Папук...

Најзад – усташки курир

Три човека у тиролским оделима, пробудила су се са првим свитањем. Били су необријани, бледи и изгужвани са тамним колутовима испод очију. По њиховим упалим образима видело се да данима лутају по шумама Папука и да су изгладнели – ранци које су држали под главама били су сасвим „спласнули”, испражњени већ ко зна колико дана раније.

Један од њих изусти:

– Ја предлажем да се неко од нас тројице врати у Филах и извести их да на Папуку нема војске.

– Рећи ће нам да лажемо, да смо неспособни, да смо се уплашили за своје главе – одговори му други.

– Онда ти иди назад, а ја ћу покушати да се пребацим у Херцеговину!

Такав дијалог водили су Милош и Врбан док их је трећи, Тоне Гргић, само слушао. Био је ово већ ко зна који дан откако су се из Мађарске, преко Драве а уз помоћ својих веза пребацили преко границе и стигли на Папук, очекујући да ту, према ономе што су им рекли у Каврановој бази, наиђу на „усташку војску”. Сада их је глад већ толико мучила да су грчевито тражили неки излаз из те ситуације.

И онда се догодило право чудо. Путељком из шуме наиђе млад сељак у грубој, сукненој кабаници. Носио је – војничку пушку! И док су Врбан, Милош и Гргић посматрали скривени иза жбуња, младић се осврну око себе, скину пушку с рамена, леже под дрво и убрзо задрема.

Усташе су се привукле, извукле му пушку, а онда га грубо продрмусале:

– Дижи се!

Младић се тргао, посегао за пушку, па увидевши да му је отета скочи на ноге. Милош му грубо рече:

– Ко си ти?

– Како ко сам, сељак.

– Сељак, а носиш војничку пушку, мислиш ли ти да смо ми луди – пресече га Врбан. А Милош настави:

– Ако нас будеш лагао, остаћеш овде у потоку. Говори куда си пошао!

– Е, то вам не смем рећи – одсечно ће сељак.

– Па зар не видиш ко смо ми – на то ће грубо Милош.

Сељак као да се једва реши:

– Познајете ли ви неког Микулчића?

Врбан се на то име trже и погледа у Милоша који изусти гледајући продорно у сељака:

– Бојника?

– Значи, познајете га? Онда у реду. Њему идем...

Најзад! Нашли су своје! Са сељаком је брзо направљен договор да оде у „штаб”, јави да су они ту и да се пошаље неко да их прихвати. Додуше, до Микулчићеве базе има тридесет километара како им је рекао курир, па ће морати да чекају бар до следећег јутра.

Ипак, сад кад су наишли на своје – издржаће још толико.

Изненадни обрт

Следећег јутра око девет сати на место где су се нашли претходног дана поново је стигао млади „се-

љак". Милош му бесно приђе:

– А шта је са другима?

– Доле су, у близини пута. Тамо вас чека и логорник Иво Козарац.

Врбан задовољно узвикну:

– Иво! Па зар је и он ту?

То их је сасвим уверило да курир ништа не смера јер Врбан и Козарац били су стари знанци. Ипак, Милош је био опрезан и инсистирао је да не силазе на друм, него да се они попну до њих. Курир је отишао са таквом поруком.

После више од два сата угледали су поново његову прилику како предводи двојицу људи наоружаних машинкама, у изношеним усташким униформама. Кад су се приближили, Врбан полете у загрљај старом пријатељу:

– Иво, враже, жив ли си!

Изљубили су се, а разговор се одмах развезао. Читав сат времена разговарали су о свему, а онда су пошли горе, према друму, где су их чекали остали, њих петорица. Врбан је непрестано говорио о плановима „базе", о томе да ће ускоро почети да пристижу и други из Аустралије, да ће се формирати нове јединице.

Када се у даљини почело разазнавати насеље, Козарац предложи да се ту још мало одморе. Поседали су, а Козарац им пружи цигарете. Чим су посегнули – осетише пушчане цеви за леђима! За само часак шкљоцнуле су лисице.

– Шта је, нисте се надали овоме? – иронично се обратио Милошу „заменик" Козарца – Зденко. Милош је само ћутао, утучен.

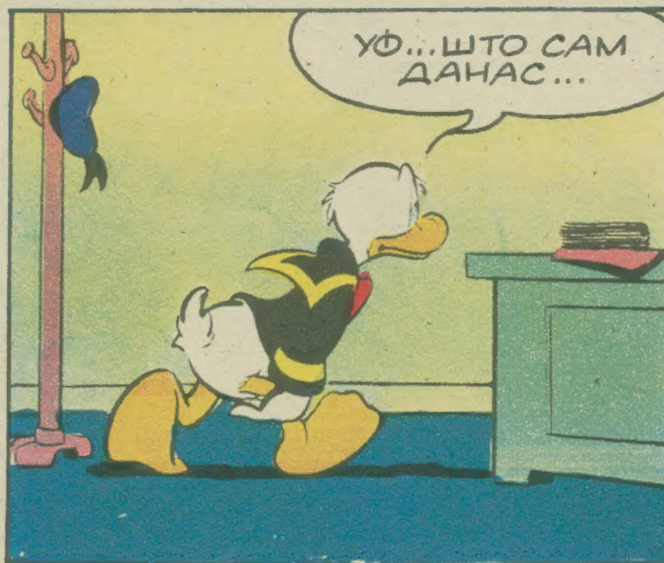
У Загреб су стигли црним „опелом" право на Савску цесту. Први „гости" из Филаха нашли су се иза браве.

Био је то тек почетак операције „Гвардијан" која ће трајати око годину дана. Ту акцију људи из УДБ-е водили су тако савршено, да до последњег тренутка нико у „бази" у Филаху није посумњао да се догађа било шта непланирано. На крају је, после деведесет шест шпијуна и терориста које је упутио у земљу, ухваћен и сам Божидар Кавран. Уместо на Папук, сви су доспели пред Врховни суд НР Хрватске.

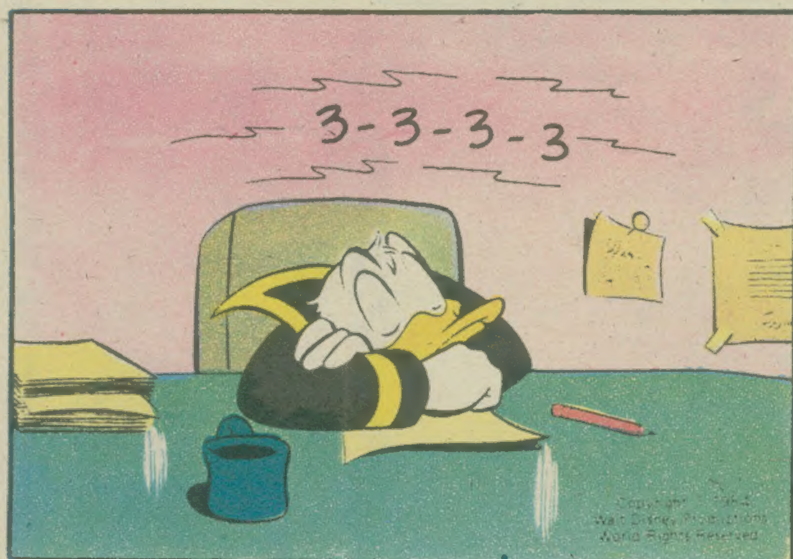
(Према књизи Николе Миловановића „Кроз тајни архив УДБ-е")

Walt Disney

ПАЈА ПАТАК

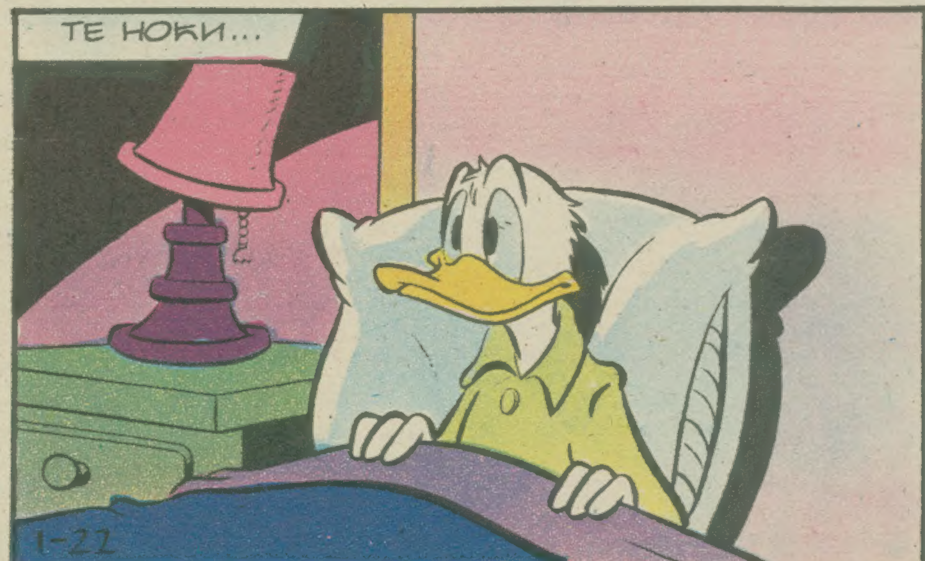

ПАУК РИБОЛОВАЦ

КАКО ЈЕДНО КОПНЕНО БИЋЕ УСПЕВА ДА ЖИВИ ПОД ВОДОМ? НА КОЈИ НАЧИН САВЛАДАВА РИБЕ КОЈЕ СУ ПО НЕКОЛИКО ПУТА ВЕЋЕ ОД ЊЕГА САМОГ? КАКО УСПЕВА ДА ИХ ПОЈЕДЕ? ЕВО ШТА О ТОМЕ КАЖУ НАЈНОВИЈА ОТКРИЋА БИОЛОГА...

Тренутак када паук риболовац савладава жртву. Иако изгледа невероватно, то њему лако полази за руком, а поједе је на начин који је исто толико збуњујући.

У ВАЗДУШНОМ СКАФАНДРУ

Кад лови, онда то ради искључиво под водом. Да није нека риба? Не, није. Такозвани Dolomedes живи на копну, а кад крене у риболов, са собом носи резерву ваздуха, као да је гњурац. Помислићете да је нека амфибија, водоземац. Није ни то. Ради се о једном пауку који има сасвим необичне навике и у чије тајне биолози никако нису успевали да продру. То је тек пре извесног времена пошло за руком научницима из Савезне Републике Немачке и Индије – успели су да установе како живи, како се брани и храни такозвани паук риболовац.

Скафандер од ваздуха

Стручњацима је прво запео за око начин на који женка прати развој својих младунаца. Уобичајено је да пауци праве неку врсту зделе у коју полажу јаја (од само педесет па све до три хиљаде, у зависности од врсте) коју затим затварају другом исто тако формираном полулоптом. А онда се све скупа причвршћује испод стомака маме паука. Кад ембриони потпуно одрасту, размиле се по телу мајке и ту остају извесно време пре него што коначно крену у животну авантуру.

Међутим, често се догађа да малишани журе да се што пре осамостале. Зато начине једну дугачку нит дебљине петнаестохиљадитог дела милиметра (што се, наравно, види само под микроскопом) коју понесе ветар и закачи за неко дрво, а они затим то користе као лијану и, попут Тарзана, напуштају своје склониште.

Женка паука риболовца, међутим, веша своју свиленкасту врећицу на неку гранчицу и на њу помно мотри. Под њеним надзором и уз њену помоћ, паучићи се развијају и расту све док не науче ону невероватну технику лова по којој се ова врста и разликује од осталих и која им је дала име. Паукови риболовци најчешће живе у језерима, барама и потоцима на чијем се дну вешто скривају придржавајући се задњим паром својих ногу за растиње и спремни су за акцију у сваком тренутку, чим се за то укаже прилика.

Ако је вода бистра, можете га видети на дубини од десетак центиметара у некој врсти сребрнастог скафандра, у ствари обавијеног ваздухом који се задржао на његовим длачицама. Ваздушна комора игра улогу изолатора – спречава продор воде и обезбеђује му резерве за несметано дисање.

Чим угледа неку рибицу, устремљује се на њу брзином муње и својим оштрим вилицама убризгава јој смртоносни отров. Петра Сивалд, биолог са универзитета у Хамбургу, запазила је да паук прво убризгава отров у близини уста жртве а затим, пошто јој паралише усни апарат, угризе је за неки други део тела. Кад убије жртву, паук риболовац извлачи плен из воде и започиње свој пир, јединствен у животињском свету.

Усисава жртву

Dolomedes прво направи неколико рупица на телу убијене рибе и у њих убризгава највећу могућу количину својих желудачних сокова. А то је нека пенаста жућкаста смеса која за веома кратко време претвара ткиво у једну пихтијасту, готово течну масу.

Кад се то догоди, у акцију ступа специјална стомачна црпка која буквално усисава жртву. Због тога није ништа необично што овим путем паук риболовац успева да поједе рибу дугачку и до седам центиметара. Dolomedes, као и неке друге врсте које живе у тропским областима, дуго је проучавао индијски истраживач Гопал Батачарија који је, између осталог, открио да се ова врста паука спушта под воду не само да би ловила рибе којима се храни, већ и да би потражила заклон кад се нађе у опасности.

Ако се случајно догоди да из тих разлога дуже време не може да изађе из воде, да би дошао до ваздуха, паук риболовац се једноставно направи да је мртав: скупља ноге у грчу и испливава на површину, а затим наставља да плута на стомаку пуштајући да га носи водена струја. Овај трик му успева чак у деведесет одсто случајева.

Паук риболовац живи и код нас – у јужним крајевима земље.

С. Н.

– ЈА ЋУ ПРЕЛЕТЕТИ КАНАЛ УМЕСТО ВАС, А ВИ МЕ ЧЕКАЈТЕ НА ОБАЛИ И КРИШОМ СЕ УВУЦИТЕ У АВИОН – ПРЕДЛОЖИО ЈЕ БЛЕРИО. ХЕРИЈЕТ СЕ НА ТО УВРЕДИЛА.

ГОСПОЂИЦА

Нешто пре поноћи 14. априла 1912. године до тада највећи и најлуксузнији путнички брод „Титаник" ударио је у глечер у северном делу Атлантика и убрзо потонуо. Преко хиљаду петсто људи нашло је смрт у дубинама океана, свет је само о томе говорио. За младу и амбициозну њујоршку новинарку Херијет Квимби ова несрећа била је сасвим друге врсте. Све њене наде да ће се прочути пале су у воду. Веома мали број људи запазио је њен подвиг који није био мали – постала је прва жена у историји која је прелетела Ламанш.

А било је то време почетака авијације, када сести у прилично несигуран авион није било нимало лак задатак. Прошло је тек девет година откако су се браћа Рајт винула у ваздух и само три како је Луј Блерио запањио свет прелетевши залив Ламанш око тридесет три километра широк. Време проведено у ваздуху још се мерило у минутима, не сатима. Од око две хиљаде летова најмање сто завршавало се трагично. Све до почетка првог светског рата авиони су били прилично несигурно превозно средство. И баш у таквом тренутку Херијет Квимби одлучила је да постане пилот. И то не обичан.

Он је – она

А кад Херијет Квимби нешто науми – онда то има да буде тако. Када су од лепе и изузетно интелигентне младе девојке сви очекивали да се добро уда (као што је то и био ред) све је запањила својом одлуком да постане новинар. Радила је за три америчка листа, међу првима почела да употребљава писаћу машину и дрско се возила улицама Сан Франциска, наравно на зграњање „финих" дама. Али, као да јој је све то било мало. Једном се у потрази за узбудљивом рубриком упознала са пилотом Џоном Моисаном. Видевши његове вратоломије у ваздуху донела је тренутну одлуку – и сама ће почети да лети.

Са часовима је почела у априлу 1911. Пошто је постојала опасност да једној представници „слабијег пола" не дозволе ни да провири у авион, Херијет се на аеродрому појављивала увек у широком летачком оделу са капуљачом. Међутим, тешко да је тако нешто могло дуго да се крије. Једном приликом госпођица Квимби морала је принудно да се спусти. Када су новинари, увек свугде присутни, притрчали да виде је ли пилот повређен, схватили су да је он – она.

Херијет је после тридесет три часа инструкција добила дозволу за лет. Тако је постала прва Американка са „потврдом за небо" и друга жена у свету са овим драгоценим папиром (прва жена са летачком дозволом била је Францускиња, баронеса Рајмонда де ла Рош). Скупе часове који су коштали око три долара за минут Херијет је одлучила да надокнади приређујући приредбе за гледаоце. Плаћали су јој хиљаду до хиљаду и по долара за један лет у зависности од дужине и доба дана, ноћни летови били су скупљи. За Херијет је и ово било мало, морала је по сваку цену да остане забележена у историји. Једини начин био је – да прелети канал Ламанш.

Неће бити спаса

Одважна новинарка, која је ангажовала познатог конструктора балона Лија Стивенса да јој буде менаџер, стигла је са њим у Лондон марта 1912. Носила је препоруку за Луја Блериоа од кога је требало да добије авион за свој подвиг. Један енглески бизнисмен обећао је да ће јој платити пет хиљада долара ако лет успе а недељнику „Дејли мирор" продала је ексклузивно

ЛАВЉЕГ СРЦА

право за објављивање репортаже. Док су трајале припреме у Доверу, многи су покушали да Херијет одговоре од намере: Блерио јој је чак понудио да прелети Ламанш уместо ње а да га она чека на обали и кришом се увуче у авион. Херијет се увредила, није хтела ни да чује за тако нешто.

Почетком априла госпођица Квимби већ је била нестрпљива да што пре седне у моноплан и вине се пут Калеа. Међутим, временске прилике нису дозвољавале да се њен моноплан подигне у ваздух где су јаки ветрови дували преко канала. Тек средином месеца време се променило и лет је заказан за 15. април.

– Ветар је престао да дува – писала је касније Херијет за „Дејли мирор" Моноплан „Дрезденска лутка" извукли су из хангара рано ујутру и рекли ми да, уколико уопште мислим да полетим, морам што пре јер се очекивало да ће ветар дунути за најмање сат времена. У пет и тридесет била сам спремна. Није било ветра, али се спустила ужасна магла, па се није видео ни прст пред оком, а камоли француска обала. Пошто није било кабине која би ме штитила од хладноће, морала сам на себе да навучем три летачка комбинезона а преко тога коначно кишни мантил. Једва сам покретала руке и ноге.

Села сам у „Дрезденску лутку" и помислила „сад је све у мојим рукама". Подигла сам се са писте и једва могла да видим под собом обрисе доверске тврђаве изнад које је, пре него што ћу се отиснути према каналу, требало да направим круг због фотографа који су чекали да овековече тај тренутак. Чула сам како ми довикују „Срећно!"

Кретала сам се брзином од око седамдесет миља на сат, нисам видела ништа пред собом сем ковитлаца магле и густих облака. Нисам могла да се поуздам ни у шта друго сем у компас који сам грчевито држала пред собом међу коленима. Без обзира на све што сам имала на себи било ми је ужасно. Тресла сам се као прут. Минути су ми пролазили као вечност. Изгубила сам представу где сам и колико сам прешла. Само сам једно знала – ако се нешто догоди на авиону, ако изгубим висину, суновратићу се у канал и неће ми више бити спаса...

На рукама Француза

Херијет Квимби „промашила" је Кале за око четрдесетак километара али то није било ни важно, успела је да се спусти на француску обалу. Убрзо пошто је слетела, почели су да притрчавају људи, већином рибари. На рукама су је однели до најближег града.

Причали су нешто између себе и непрекидно ме тапшали по рамену. Могла сам само да схватим да су пресрећни што је прва жена која је прелетела Ламанш слетела баш на њихову обалу.

А било је право чудо да је Херијет успешно обавила лет с обзиром на маглу, мало летачко искуство и чињеницу да јој је то било први пут у животу да користи компас!

Млада новинарка се одмарала у хотелу и већ гледала наслове у сутрашњим новинама који су је славили. Није имала среће. „Титаник" је бацио све у засенак.

***

Неколико месеци касније, тачније 30. јуна, Херијет Квимби није послужила срећа. Авион у коме је изводила акробације пред њујоршком публиком изгубио је равнотежу и суновратио се Херијет Квимби постала је још једна жртва почетака авијације. Али, име ове храбре девојке ушло је у историју ваздухопловства.

В. С.

НЕЗАПОСЛЕНИМА ПРИСТУП ЗАБРАЊЕН

Такав је живот, и на гробљима је често претесно, али добар део Јапанаца за то уопште не мора да брине. Јер, многе тамошње компаније имају сопствена гробља са бесплатним парцелама резервисаним за дугогодишње намештенике. Утешно можда није, али практично јесте.

БИЦИКЛ НА СУНЧАНИ ПОГОН

Енглез Ален Фримен конструисао је бицикл који се креће захваљујући енергији Сунца. Фримен на свом возилу има таблу с 98 фотоелемената који служе за пуњење батерије од 12 вати. Та батерија напаја мотор бицикла. Накупљене енергије довољно је за преваљивање растојања од 50 километара максималном брзином од 24 километра на час. Кад је време сунчано, би-

цикл не користи батерију: енергија се од фотоелемената непосредно преноси на мотор. Додуше, у том случају брзина се смањује на 13 километара на час.

КЕНГУРСКА ПОСЛА

Тешко да још има некога ко није чуо за кенгуре-боксере. Тридесет осмогодишња домаћица из Бергвојштата у СР Немачкој, Оти Рајс, тврди да песничење и није не знам каква вештина: шта тек рећи за њену кенгурушу која без грешке игра карте?

Ем дотична Пункчен савршено влада правилима покера, ем уз то још и задовољно звиждуће кад јој карте иду од руке. Оти тврди да је све почело из пуке шале, али се Пункчен преко очекивања уживела у своју коцкарску улогу. Мука је једино што је с времена на време нешто спопадне: уместо да карту баци на сто, прогута је. Тако јој дође.

КОНАЧНО ЗАЈЕДНО

У Вејкфилду, у Масачусетсу, венчали су се Чарлс де Грут и Маријана Осман. Младожењи је деведесет и пет, млади деведесет и једна. Чарлс је Маријану запросио још пре шездесет и једну годину, али га је она тада одбила зато што је друге вере. Чарлс није променио веру, али је за шездесет година Маријана ваљда имала довољно времена да схвати да то и није тако важно.

ПРЕЗАХВАЛНИ ЗЕЦ

Судећи по извештају совјетске агенције ТАСС, зечија захвалност зна да буде врло велика. Један зека из белоруског села Новијазки редовно и непогрешиво упозорава своје сусељане да долази киша помамним скакањем по пању крај главног пута. Прогнозе презахвалног зеке нису само непогрешиве већ их он даје и неколико сати унапред, тако да

сељани увек имају довољно времена да се за кишу припреме.

Зашто је тај зец тако одан? Зато што су га људи хранили читаве једне незапамћене оштре зиме.

ХАЛО, КУВАЈТ!?

Свашта се човеку догађа. Есмаилу Намвару из Ворчестера у Масачусетсу је, на пример, недавно поштом стигла картонска кутија веома налик онима у које се пакују књиге. Уместо књиге Есмаил је унутра нашао телефонски рачун, равно 271 страница, на име 2455 телефонских разговора у вредности од 47.995 долара.

Тридесетчетворогодишњи Намвар је доживео прави шок, тим пре што у животу није познавао никога из Шведске, Кувајта, Алжира, Италије, Грчке, Совјетског Савеза или Бразила, а још мање разговарао са савршено непознатим лицима из неке од тих земаља.

Неспоразум је отклоњен утолико што је телефонска компанија разрешила Намвара обавеза да плати туђе рачуне, с тим што ће се спровести детаљна истрага како би се открила лица или лице које се некако докопало броја његове кредитне картице преко које Есмаил, иначе, и плаћа телефонске рачуне.

НАЈСПОРИЈА ТРКА НА СВЕТУ

Свакога августа у канадском граду Буасвену за корњаче се простире црвена тепих-стаза, знак да годишње Канадско такмичење корњача може да почне. Десет хиљада посетилаца који се по правилу окупе да присуствују овом догађају доказ су да је најспорија трка на свету веома узбудљива.

За квалификацију је довољно само једно: да пречник оклопа дотичне такмичарке или такмичара није већи од 25 центиметара. Што се стазе тиче, на њој инсистира друштво за заштиту животиња: асфалт је, кажу, усред августа врео, и не дозвољавају да се „босе" корњачице на њему муче! Биће да су људи у праву, јер је стаза дугачка седам и по метара, а корњаче споре као корњаче чак и кад се такмиче.

БЕЛА КУЋА ТОНЕ

По писању „Вашингтон поста", Белој кући се не пише добро. Наставе ли ствари да се одвијају како се одвијају, званична резиденција америчких председника могла би да ишчезне са лица земље.

Ствар је у томе што је у последњих тридесет година Бела кућа утонула у тле за четвртину инча (инч – 2,5 центиметара). Шта је то за једну четвороспратницу, рекло би се. Па и није богзна шта, али што је сигурно сигурно је: ако се ништа не предузме, за 100.800 година на четврти спрат Беле куће се више нико неће пети. Силазиће лепо људи...

СТАРИ И НОВИ

У савременом научном језику стоје један поред другог термини који су настали у наше време поред оних којима је по сто, па и хиљаду година. Тако, на пример, речи „цифра", „карат", „алкалоид", „сируп" и „еликсир" потичу још из старог арапског језика. „Ген", „генотип" и „фенотип" увео је релативно скоро дански биолог Јоансен (1857–1927). Скорашњег порекла су и речи „протон" – измислио је енглески физичар Лоџ (1851–1940), „протоплазма" – немачки ботаничар Мол (1805–1872), „топологија" немачки математичар Листинг (1808–1882). Што се самог термина „математика" тиче, он је настао од грчке речи „матезис" која значи „знање".

У ШИБИЦИ НЕШТО КУЦА

Када је Јенс Холмс Андерсон отишао у пензију, највећи проблем му је био како да прекрати време. Било је то пре десетак година кад је овај Данац имао педесет осам година. Једног дана, играјући се шибицама дошао је на помало невероватну замисао – направиће велики сат од употребљених палидрваца. Сви његови рођаци, пријатељи и суседи сматрали су да је тако нешто немогуће. Међутим, када су схватили да Јенс не одустаје и да свакодневно марљиво ради мукотрпно спајајући дрвца једно уз друго, почели су да му помажу да набави искоришћена палидрвца.

Кад је после више месеци рада Андерсон коначно конструисао кутију, у њу је још требало убацити сатни механизам. Јединствени стојећи сат, сат од шибица, који је уз то и врло леп свечано је „пуштен у рад". Сада Јенсу Андерсону нуде велике своте да откупе сат, али он каже да му не пада на памет да га прода. Можда ће још нешто да направи од шибица.

КО ЛАЈЕ, КАЗНУ ПЛАЋА...

Могуће је да ко лаје зло не мисли, али је један Енглез на сопственој кожи искусио да за лавеж може и да се награбуси. Овај грађанин Кембрица је из непознатих разлога лајао на пса. Е сад, да је то урадио у по бела дана, а не у глуво доба ноћи, можда би још прошао некажњено. Овако је морао да плати 10 фунти због узнемиравања јавног реда и мира. Небитно је утврђено да изгредник при том уопште није био пијан. Прохтело се човеку да залаје...

ПЕЈСМЕЈКЕРИ И ЗА ПСЕ

Кинг, седмогодишњи бернардинац из Сисајда у Калифорнији вратио се кући жив и здрав и ни грам слабији од осамдесет и једног килограма, колико је имао пре операције у току које су му уградили пејсмејкер идентичан оном који се уграђује и људима. Кингов власник Лоренс Тејлор, платио је за операцију 665 долара.

АУТОМАТ ЗА ЈАЈА

Лако ломљива љуска отежава ускладиштења, транспорт и продају јаја. Поред тога, слагање јаја у картонске кутије и држаче мора да се обавља ручно. Због тога су инжењери Мартон и Мацашек из једног

пројектантског бироа у Братислави конструисали аутомат који помоћу пнеуматике може за један час да упакује 18 хиљада јаја а да се при томе ниједно не разбије.

ЗИП А-ДИ-ДУ ДОБ

Десет година су Вернон и Бети Доб из Ла Луза у северној Монтани чекали да им се роди син, нешто због тога што су силно желели дечака, а нешто и због тога што је тата Вернон одавно смислио име које је пошто-пото хтео да да наследнику.

Осамнаестог октобра прошле године Зип А–Ди–Ду Доб се коначно родио. Зип А–Ди–Ду би било име, а Доб презиме. Тата је, додуше, ствар смислио, али се ни мама не буни.

– То је назив Верновове омиљене дечије песмице, а ту песму највише је волео и његов отац. И мени је мој отац певао ту песмицу, каже Бети.

Једном речју, сви су задовољни, само Зип А-Ди-Ду још није из рекао своје мишљење. За сада се зна да ће га родитељи звати Зип и да ће му, ако баш буде хтео, допустити да име промени чим му засмета.

У међувремену, изјаснили су се и поносни бака и дека Доб који су се у први мах запрепастили, онда мало поразмислили и на крају закључили да је име сасвим слатко.

– Та породица заиста има смисла за хумор – објашњава Зипова мама.

Зип А–Ди–Ду и даље ћути јер још није проговорно, али је сасвим могуће да му родитељска шала неће бити много смешна.

РЂАЈ У МИРУ!

Многи су били у црнини, али нико ни сузу није пустио на сахрани Црвенооког Пита, последњег семафора на ауто-путу бр. 80 у Колдвелу у Ајдаху.

На Питовој надгробној плочи стоји: „Овде лежи Црвенооки Пит с чијим црвеним светлом више не морате да се утркујете".

Изузме ли се чињеница да је Пит семафор и да су му за ту прилику још надодали и главу од бундева и руке и ноге од сламе, све остало је било као на правој сахрани. Три гробара, мртвачка кола која су вукли коњи, тужна поворка која је у тишини препешачила два километра до градског гробља, звуци погребног марша и венац с натписом: „Рђај у миру".

У присуству неколико стотина ожалошћених грађана, опроштајни говор одржао је градоначелник Колдвела Ал Мек Класки. Чим је Пит положен у земљу, церемонијал-мајстор Дик Бучер обратио се присутнима:

– Сада, народе, седај у кола, правац ауто-пут и нагази на гас!

Пит је, нема сумње, своје суграђане нагњавио пре но што је „издахнуо", али мора бити и да је Колдвел прилично досадан градић.

СЛОН ИЛИ ПАС?

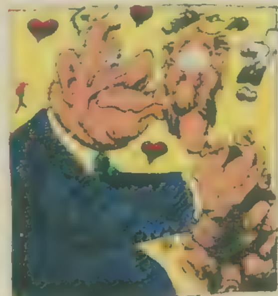
Пролазници не могу а да не застану пред кућом Виљема и Елен Таскер из Бриксама у Великој Британији. Ту расте најнеобичнији жбун на свету – дело Виљемових маказа. У почетку је надарени газда тај део живе ограде обликовао у – породичну пудлицу. Али, жбун је стално растао (а пудлица наравно не),

па је најзад Виљем Таскер одлучио да му „пусти" њушку. Тако се „пас" претворио у „слона" и постао атракција целог места.

ВРЛО ИСПЛАТИВА ГРЕШКА

Када се кућа налази на Беверли хилсу у Холивуду, онда цена од милион и двеста педесет хиљада долара нипошто није несватљива. Било како било, продаја је оглашена у

новинама с тим што су словослагачи погрешили само код једне бројке: уместо јединице сложили су двојку, па је у огласу изашла цифра од два милиона и двеста педесет хиљада долара. И, власник куће је побеснео? Не, није. Продао је кућу за милион више него што се надао...

МАТЕМАТИКА И ДРЖАВНА БЕЗБЕДНОСТ

Густавус Сајмонс приказује на табли докле се дошло у дељењу огромних бројева

НАУЧНИЦИ У САД НЕДАВНО СУ РЕШИЛИ МАТЕМАТИЧКУ ЗАГОНЕТКУ СТАРУ ТРИ ВЕКА И ТИМЕ – ЗАДРЛИ У ШИФРУ ЗА ПОВЕРЉИВЕ ПОРУКЕ!

Национална лабораторија „Сандија" у Албукерку научна је установа у којој се истражују и разрађују најповерљивији амерички војни пројекти као што је нуклеарно оружје. Средином фебруара у овој лабораторији пукла је, како су се изразили амерички новинари, сасвим посебна „бомба": математичари на челу са Густавусом Сајмонсом раставили су на чиниоце број од 69 цифара!

Већ овако огроман број мора изазвати дивљење чак и код оних који немају много смисла ни за елементарну математику. Ипак, да би се схватило о каквом је достигнућу реч, објаснићемо на простом примеру шта значи раставити неки број на чиниоце. То значи пронаћи оне бројеве са којима је задати број дељив, рецимо, код 15 то су само бројеви 3 и 5. Разуме се, што је број већи – компликованије је и теже пронаћи његове чиниоце. Ту ни компјутери много не помажу (пре свега ниједан нема бесконачну меморију нити екран на који би стало толико цифара).

До сада су математичари одустајали од растављања на чиниоце бројева већих од 50 цифара. А још у 17. веку француски математичар Марен Мерсен начинио је листу бројева немогућих за рашчлањивање на којој је последњи био шездесетдеветоцифрени:

132686104398972053117760857550609056142935393598903352580289146945969 7 (умете ли да га прочитате?)

Дакле, све до фебруара ове године међу математичарима се сматрало да би за разне операције које је потребно извршити да би се рашчланили бројеви већи од 50 цифара, најбржим компјутерима било потребно – више од 100 милиона година!

Међутим, до решења ове суперзагонетке дошло се готово случајно. На неком научном скупу у Канади крајем прошле године, Густавус Сајмонс је, онако у паузи између два пива, мрмљао кроз своју густу браду нешто о проблему рашчлањивања. Међу колегама које су га слушале нашли су се један математичар и један инжењер из фирме „Креј" која израђује компјутерску опрему. Инжењер Тони Ворнок „одао" је Сајмонсу да је њихова фирма управо израдила специјални компјутер који се разликује од свих постојећих баш по томе што је прилагођен рашчлањивању. А ради, сликовито речено, на принципу сита: просејава ситно да би остало само – крупно, то јест оно што се тражи.

И Сајмонс је одмах набавио компјутер „Креј" за лабораторију којом руководи.

Онда су он и двојица колега, Џемс Дејвис и Дајана Холдриџ, прионули на посао... Наравно, не да притискају дугмиће компјутера! Прво је требало смислити начине да се компликовани број друкчије изрази (сетили су се: $2^{251} - 1$! Ово објављујемо за математичаре). И коначно – добили су три такође огромна броја којима је овај, са листе старе три века, дељив.

Ура за генијалце! Али... Можда би овај математички успех прошао као и сви други а то значи без великог публицитета, да се није догодило нешто сасвим неочекивано. Супертајна САД која служи за преношење најповерљивијих војних и електронских порука израђена је управо на принципу великих бројева тешких за рашчлањивање! Сматрало се да пошто је и помоћу компјутера немогуће за догледно време делити такве бројеве на њихове чиниоце, шифру нико неће моћи да „провали". Сада се ситуација из основа преокренула – Сајмонс је дошао до решења за само 32 часа и 12 минута компјутерског времена...

ШТО ЈЕ БИЛО, БИЋЕ!

Овакав „мото" могао би се наденути неким најновијим пројектима којима се баве инжењери и технолози у Великој Британији и САД. Реч је о поновном коришћењу балона за превоз путника, али израђених од специјалних материјала који представљају последњу реч технологије. Тако је већ испробан прототип чувеног дирижабла из 18. века израђен на нов начин и напуњен хелијумом уместо некада употребљаваног опасног водоника. Овај балон назван „Скајшип 500" – у преводу „Небеска лађа" – летеће, како се сазнаје, од 1987. године на редовној линији Лондон – Париз брзином од 115 километара на час. Поред путника моћи ће да понесе и аутомобиле. Управљачка кабина овог новог старог балона поред осталих инструмената имаће и неизбежан компјутер који ће бити „задужен" да управља и води рачуна о свим евентуалностима које искрсну у току летења.

А у САД најављују (шта би друго, него џиновски) супердирижабл у који ће моћи да се укрца чак 700 путника или, ако буде теретни, хиљаду тона дрвета или житарица. Летење овим дирижаблом биће пет пута јефтиније него авионом, а ту су и остале предности као што је приземљавање на сваком месту а не обавезно на аеродромима.

И ТО ЈЕ УПАЉАЧ!

Предвиђен је за фасцинирање, а онда и за припаљивање цигарета. То је најновији хит електронике, упаљач „Трим" на коме постоји уграђен часовник са минутима и секундима, али такав да уједно показује време у Лондону, Мадриду, Паризу, Хамбургу, Москви, Сингапуру, Бангкоку, Пекингу, Токију, Сан Франциску, Њујорку. Наравно, на овом упаљачу чита се и датум, а за сваки случај снабдевен је још термометром и бусолом.

Ни ово није све. „Препаметни" упаљач има и компјутерску меморију начињену тако да свом власнику, кад је програмиран, у свако доба може показати пут до куће!

Ако се уопште сети да примени упаљач...

НАУЧНО ГЛЕДАЊЕ У ДЛАН!

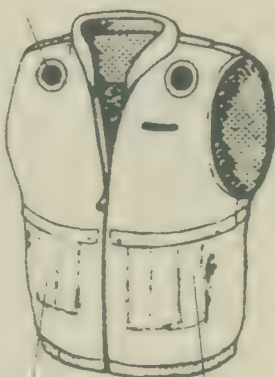
Холанђанин, универзитетски професор Андре Де Вилде из Гронингена, годинама се бави једном помало необичном граном медицине: испитује отиске дланова својих пацијената. Своја запажања професор Де Вилде научно обрађује покушавајући на тај начин да проникне у нека обољења. По његовом мишљењу у линијама длана крију се разни симптоми, само треба знати – уочити их.

Рецимо, такозвана „линија живота" открива поремећаје у раду срца, првенствено оне везане за холестерол у крви и стресове. Професор Де Вилде већ је засновао своју теорију и то испитујући дланове 900 људи од којих су 400 срчани болесници и, како каже, подробније податке о њој моћи ће да пружи најдаље за годину и по дана.

МУЗИЧКИ ПРСЛУК

Већ су изречене многе критике на рачун „вокмена" од којих је најозбиљнија она да особа која иде улицом са слушалицама на ушима – може лако да настрада јер не чује звуке возила. Можда су на то мислили креатори „музичког прслука" који производи фирма „Пајонир". У тај оригиналан одевни предмет уграђена су два округла звучника смештена на предњем делу у висини кључних костију. Прслук је снабдевен и појачалом тако да надјача уличну буку, а наравно и тако укројеним џеповима да се у њих углаве касетофон и касете. Прслук се израђује у три величине и од непромочивог материјала, ако на несрећу по носиоца покретне дискотеке, падне киша... Тако ће убудуће на улицама насупрот нечујним вокменовцима моћи да се виде (а богами и те како и чују) трештећи носиоци музичких прслука. Ко је „опаснији" – процените сами!

СОЛИТЕР СНОВА

Градски оци Чикага разматрају идеју да у скорој будућности почну са изградњом солитера који ће се, по својој висини, граничити са немогућим. Вишеспратница би требало да има 210 спратова и била би виша од свих највиших грађевина у свету – 750 метара у висину.

Конструктори су предвидели да овај солитер на сваких тридесет спратова има неку врсту „прореза" који ће омогућавати несметано струјање ваздуха. Значи, било би седам таквих усека у којима би биле смештене турбине које би, покретане ветром, производиле електричну енергију.

Вишеспратница би била намењена канцеларијском простору а нашло би се место и за хотел са две хиљаде четиристо соба и осамсто апартмана. У оквиру солитера биле би уграђене и приватне куће. Да ли ће доћи до изградње овог вишеспратног чудовишта зависи од расположења грађана и од тога да ли ће конструктори успети да скупе довољно новца за изградњу. Ако он икад угледа светлост дана, ваздушне руте авиона који слећу на аеродром Чикага морале би да буду промењене.

СУНЦЕ И ГЕНЕТИКА

У последњих милијарду година много пута догађале су се катастрофе (велики тектонски поремећаји, смењивање ледених доба) које су заустављале или мењале токове живота на Земљи. Научници су имали различите претпоставке о узроцима тих катаклизми које, међутим, нису у потпуности разјасниле разне мистерије из прошлости – на пример зашто су нестали диносауруси.

Једна од теорија, међутим, која се у научним круговима оцењује као врло вероватна је и мењање генетског кода у зависности од активности Сунца. Геолози су, наиме, пронашли доказе да су постојали периоди дуги и по неколико стотина година у којима је површина Сунца бивала потпуно мирна. У тим периодима толико би слабио Земљин магнетни омотач, да би космички зраци продирали кроз њега и – мењали генетске кодове живих бића! А генетски код, да подсетимо, одређује све одлике врсте и сваке јединке понаособ.

Моја колибица, моја тамница

У мрачном средњем веку постојао је појас невиности. Смислили су га љубоморни мужеви, а носиле жене. У овом нашем веку постоји колиба невиности, а тегле је – мушкарци

У племену Намки у северном Камеруну у западној Африци младићи постају мушкарци у десет недеља иницијације (увођење у пуноправне чланове заједнице) у току којих ове осамнаестогодишњаке, између осталог, женске очи нипошто не смеју да угледају.

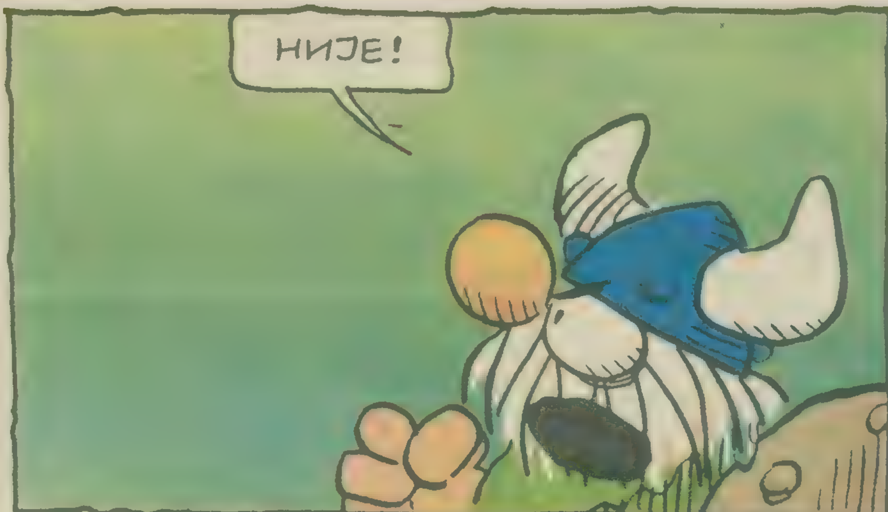
Како све то време не би провели чучећи у колибама Намки су се досетили – носе их са собом. Додуше, ове „путујуће" колибе по димензијама мање су од правих, али свакако служе сврси: огрнути њима, младићи могу да шеткају по селу колико им драго, све док не угледају неку жену. Тада брже-боље клекну, навуку колибицу невиности преко главе, затворе врата и лепо сачекају да се „урокљиве очи" удаље.

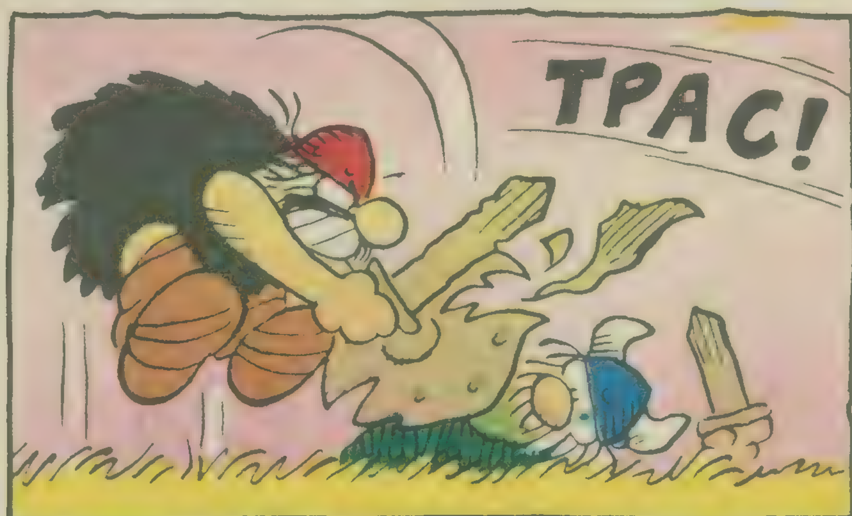

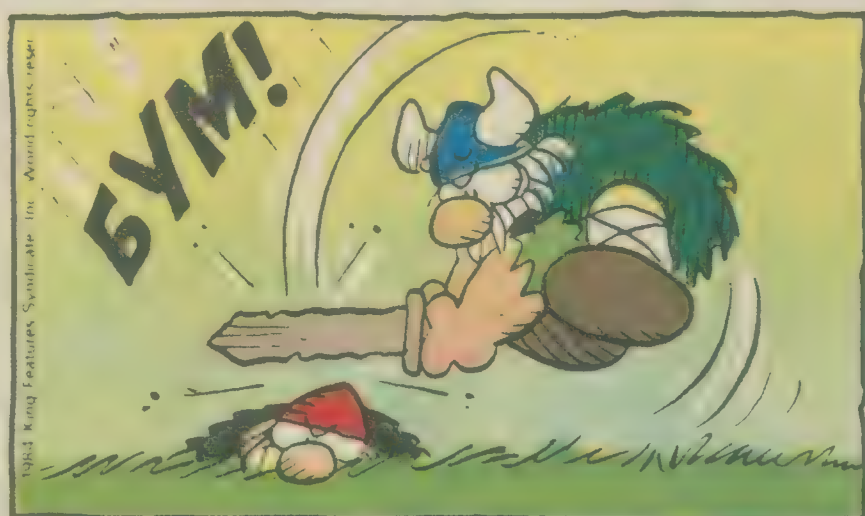
Припрема: Мирјана Крстуловић

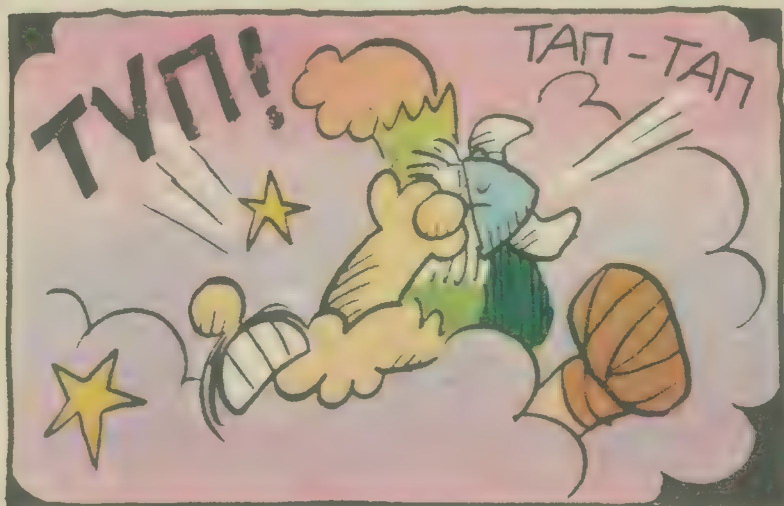
DIK BROWNE ХОГАР СТРАШНИ

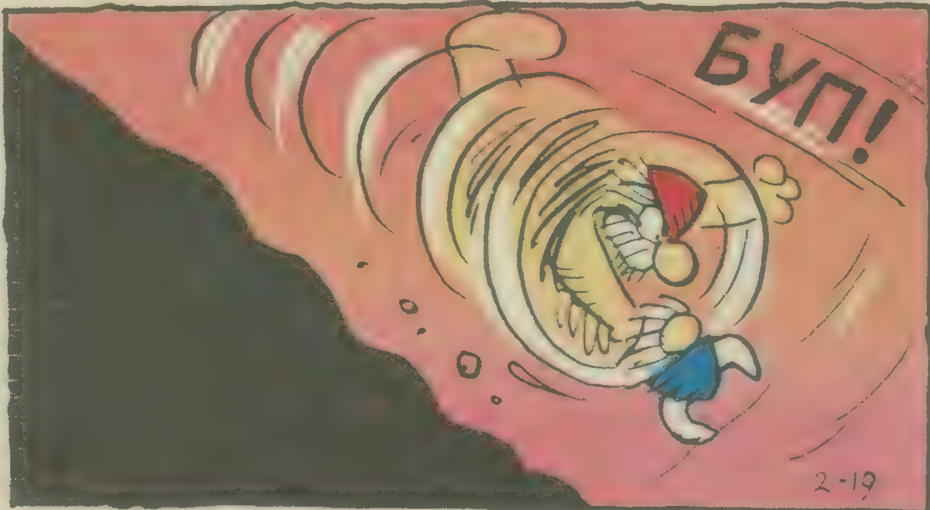

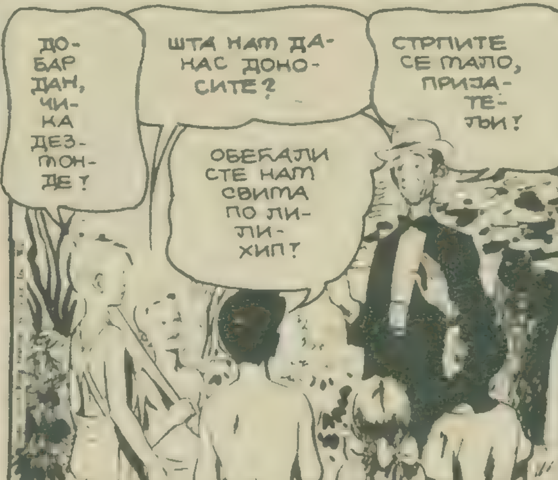

Рип Кирби: Грађанин Митаније

КАКО ДА ВАМ ПОМОГНЕМ ?
ОПЕТ СУ МИ ЗА ПЕТАМА! САД ЋЕ СЕ ПОЈАВИТИ...

ГОСПОДИНЕ ДЕЗМОНДЕ, ПОЗНАЈЕМ И ВАС И КИРБИЈА! ЗНАМ ДА ЋЕТЕ СЕ БРИНУТИ О ТОМ МАЈКЛУ...
ШТА?! НЕ РАЗУМЕМ!

НЕСТАДЕ!

ЕНО ЈЕ! ГУРА КОЛИЦА!
НЕ МОЖЕ ДА НАМ УМАКНЕ!

ШИРЛИ, У ИМЕ ЗАКОНА МИТАНИЈЕ, ВРАТИТЕ МАЛИШАНА!
ЈА ЋУ СЕ О ЊЕМУ БРИНУТИ!

КОЛИЦА СУ ПРАЗНА!
ШТА ОВО ТРЕБА ДА ЗНАЧИ?

ЕТО КАКВЕ СУ ДАНАШЊЕ МАЈКЕ! ИДЕМ ЈА ЗА ЊОМ!

ШИРЛИ, ШТА СТЕ УЧИНИЛИ С ГРАЂАНИНОМ МИТАНИЈЕ?
НИКАДА ВАМ НЕЋУ РЕЋИ!

МОЖДА ЋУ ВАС УБЕДИТИ ДА ПРОМЕНИТЕ МИШЉЕЊЕ!
МОЈ ВАМ ЈЕ САВЕТ ДА СЕ НЕ ОПИРЕТЕ!

ПОЋИ ЋУ С ВАМА, МАЛОВЕНТИ, АЛИ ТО ВАМ НЕЋЕ ПОМОЋИ ДА ПРОНАЂЕТЕ МАЈКЛА!
ТО ЋЕМО ЈОШ ВИДЕТИ!

ХЕЈ, СТАНИТЕ!
НЕШТО СТЕ ЗАБОРАВИЛИ!

НИСУ МЕ ЧУЛИ...

РЕЋИ ЋУ ВАМ САМО ДА ЈЕ СВЕ СПРЕМНО ДА ПРЕУЗМЕМО ДЕТЕ!
И ИМАЋЕ НЕОПХОДНУ НЕГУ!

Е, ДАНАС СЕ БАШ СВАШТА ДОГАЂА! АЛ', БАР ЈЕ ОСТАВИЛА КОЛИЦА!

ЗАНИМА МЕ ШТА ЋЕ КИРБИ ДА КАЖЕ НА СВЕ ОВО...

НИКОГ НА ВИДИКУ...

САМО ДА СЕ НЕПРИМЕЋЕНО УВУЧЕМ У СТАН...

КОЛИЦА ЋЕМО ДА ОСТАВИМО ОВДЕ! ОД ТЕБЕ, МАЛИ ПРИЈАТЕЉУ, ТРАЖИМ САМО ДА НЕКОЛИКО МИНУТА НЕ ДАШ ГЛАСА ОД СЕБЕ!

ИЗВИНИ, ДРУГАР, МОРАЛИ СМО ТЕРЕТНИМ ЛИФТОМ! СТАНАРИ БИ СЕ ШОКИРАЛИ ДА ТЕ ВИДЕ С ТОБОМ!

ЈЕСИ ЛИ СЕ НАШЕТАО, ДЕЗМОНДЕ?
КАМО СРЕЋЕ ДА ЈЕСАМ!

ДЕЗМОНДЕ, НАДАМ СЕ ДА ТЕ ОЧИ ВАРАЈУ!
ВОЛЕО БИХ ДА ЈЕ ТАКО!

ДЕЗМОНДЕ, ВРАТИ ТО ДЕТЕ ТАМО ГДЕ СИ ГА НАШАО!
ВОЛЕО БИХ ДА МОГУ! ДОЗВОЛИТЕ ДА ВАМ ОБЈАСНИМ...

... И РЕКЛА ЈЕ ДА СУ ЈОЈ ЗА ПЕТАМА И– НЕСТАЛА!
ОНА НАС, ПО СВЕМУ СУДЕЋИ, ПОЗНАЈЕ!

ПА, ЗНА НАША ИМЕНА!
ДРАГО МИ ЈЕ, АЛИ ЈА ЋУ ИПАК ДА ПОЗОВЕМ ПОЛИЦИЈУ!

АЛИ...
НЕМА ТУ АЛИ, ДЕЗМОНДЕ! ПОЛИЦИЈА О ОВОМЕ МОРА ДА БУДЕ ОБАВЕШТЕНА!

НЕ МОЖЕМО ДА ЧУВАМО НЕПОЗНАТО ДЕТЕ!
ОХ! КИРБИ, ОДЛОЖИТЕ ПОЗИВ ЗА ТРЕНУТАК! ПОТРЕБНА МИ ЈЕ ПОМОЋ!

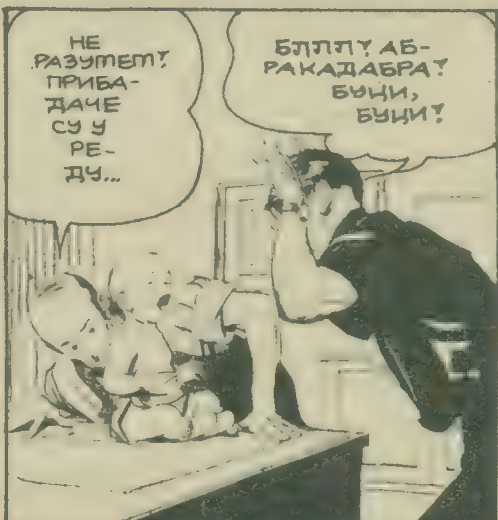
НИШТА ЛАКШЕ ОД ТОГА! ПЕЛЕНУ САМО ТРЕБА ОВАКО ПРЕСАВИТИ!
НЕ У ТРОУГАО ВЕЋ У ПРАВОУГАОНИК!

МА, ВАЖНО ЈЕ ДА ГА НЕКАКО ПРЕПОВИЈЕМО!
ШТА ЋЕМО САД?

ДОДАЈ МИ ПУДЕР!
НАШ ТАЛК ПОСЛЕ БРИЈАЊА!

А САД ПРИБАДАЧУ!
САМО ОБАЗРИВО! ОВО ЈЕ НАЈДЕЛИКАТНИЈИ ДЕО ЧИТАВЕ ОПЕРАЦИЈЕ!

ЗАР НИСМО ТО ДОБРО УРАДИЛИ?
ПА, НЕ БАШ! ПЕЛЕНА ТУ ВИСИ К'О ТОГА!

ШТА САД?
ТАМАН СМО ГА СРЕДИЛИ, А ОН УДАРИО У ДРЕКУ!

НЕ РАЗУМЕМ! ПРИБАДАЧЕ СУ У РЕДУ...
БЛЛЛ! АБРАКАДАБРА! БУЦИ, БУЦИ!

НИШТА НЕ ВРЕДИ, ДЕЗМОНДЕ! МАЛИ СЕ ЗАЦЕНИО ОД ПЛАЧА!
ЗНАМ ЗАШТО! ГЛАДАН ЈЕ!

АЛИ, ШТА ДА МУ ДАМО?
ИСПРЖИЋУ МЕСО И НАПРАВИТИ САЛАТУ ОД ПАРАДАЈЗА!

ТАМАН ПОС-ТАЋ! ЗАР НЕ ЗНАШ ДА БЕ-БЕ ИСКЉУЧИ-ВО ПИЈУ МЛЕ-КО!
АХА! У КОЛИ-ЦИМА САМ НАШАО ФЛА-ШИ-ЦУ!

ХАЈДЕ, ПИЈ!
СТАНИ! ЈЕСИ ЛИ ИС-КУВАО ФЛА-ШИЦУ?

СВЕ МОРА ДА БУДЕ СТЕРИЛИ-САНО!
МИСЛИМ ДА ПРЕ-ТЕРУЈЕ-ТЕ!

ЕВО ПАПИЦЕ!
ТАКО, ДЕЗМОНДЕ!

НЕ ОПТЕРЕЋУЈЕ НАС БАШ МНО-ГО, ЗАР НЕ ?
СВЕ ТИ СЕ ВИШЕ СВИЂА!

А САД ДА ПОЗО-ВЕМО ПОЛИЦИЈУ!

ЗНАШ ЛИ ИМЕ ЖЕНЕ КОЈА ТИ ЈЕ ГУРНУЛА БЕБУ У РУ-КЕ?
НЕ! НИЈЕ ИМАЛА ВРЕМЕНА ДА ТИ КАЖЕ! ПРОГОНИ-ЛИ СУ ЈЕ ЈЕДАН ЧОВЕК И ЈЕДНА ЖЕНА!

КО ЗНА У ШТА СМО УВУ-ЧЕНИ, ДЕЗМОН-ДЕ!

МОЖДА ЋЕМО ОДГОВОР НА-ЋИ НА ОВОЈ БЕНКИЦИ! ГЛЕДАЈТЕ!

НЕКАКАВ ГРБ ЈЕ ИЗВЕ-ЗЕН НА ЊОЈ!
БАР ИМАМО НЕШ-ТО ОД ЧЕГА ДА ПОЧНЕМО ИСТРАГУ!

ЈА СЕ МАЛО РАЗУМЕМ У ЗНАМЕЊА НА ГРБОВИ-МА, АЛИ ОВА ОВДЕ НЕ ПРЕПОЗНА-ЈЕМ!
САД ЋУ ЈА ДА ПОГЛЕ-ДАМ У ХЕ-РАЛДИЧКИ ПРИРУЧНИК!

ЈЕСТЕ ЛИ НЕШ-ТО ПРО-НАШ-ЛИ?
ЈОШ ПИТАШ! ИЗ-ГЛЕДА ДА У ГОС-ТИМА ИМАМО КРА-ЉЕВИЋА ИЗ БРИ-ТАНИЈЕ!

ВИ ТО ОЗБИЉНО, КИРБИ?
НАЈОЗБИЉНИЈЕ! И МИСЛИМ ДА ЗНАМ ЗАШТО ТИ ЈЕ МАЈКА ДАЛА ДЕТЕ!

ЗА ТО ВРЕМЕ У ЈЕДНОМ СТАНУ У ЊУЈОРКУ...
ДОВЕЛИ СМО ВАС ОВАМО ДА ВИДИТЕ ГДЕ ЋЕ МАЈКЛ ЖИВЕТИ!
СВЕ ЈЕ ЗАИСТА ДИВНО, АЛИ... ОХ! УМОРНА САМ ОД СВЕГА!

ОНДА НАМ РЕЦИТЕ ГДЕ КРИЈЕТЕ СИНА!

ОВИ ПАПИРИ ДОКАЗУЈУ ДА ЈЕ ОН ГРАЂАНИН МИТАНИЈЕ!
САМО ГУБИТЕ ВРЕМЕ, МАЛОВЕНТИ!

НЕ ДАМ МАЈКЛА НИ ПО КОЈУ ЦЕНУ!

НАШ ЗАДАТАК ЈЕ ДА ВАМ ГА УЗМЕМО!
ОН ЈЕ КОД МОЈИХ ПРИЈАТЕЉА! ЗБОГОМ!

ЗБОГОМ, МАЛОВЕНТИ!
ЗАЖАЛИЋЕТЕ ЗБОГ ОВОГА!

БЕНЕ, НАДАМ СЕ ДА СИ СВЕ ЧУО!
НИШТА МИ НИЈЕ ПРОМАКЛО!

ОНДА, ЗА ЊОМ! ПРАТИ ЈЕ У СТОПУ! МОЖДА ЋЕМО ТАКО СТИЋИ И ДО БЕБЕ!

МАЈКЛ, СИНЕ МОЈ... КАКО ДА ДОЂЕМ ДО РИПА КИРБИЈА И САЗНАМ КАКО СИ?

ШИРЛИ СЕ ВРАТИЛА У СВОЈ ХОТЕЛ...

АКО САЗНАМ КУД СЕ СВЕ КРЕЋЕ, ВИЋЕ ЈОШ ВИШЕ!
АУУУ! ЗА ОВЕ ПАРЕ НЕЋЕ ТИ НИШТА ПРОМАЋИ!

ВИ ЧИТАЈТЕ, А ЈА ЋУ ДА ПЕРЕМ ПЕЛЕНЕ!
НАШ МАЛИ ГОСТ ЈЕ НИКО ДРУГИ ДО МАЈКЛ ТОМАС ВАЛЕНТИН ОБАДИЈАН ГРЕГОРИ...

... ОН ЈЕ ПРИНЦ МИТАНИЈЕ, ВОЈВОДА ОД СИЛВАНИЈЕ И ЧУВАР ЗЛАТНОГ САМОСТРЕЛА!
СВЕ ТО?

ПА, ЗАШТО ЈЕ ОНА ЖЕНА ХТЕЛА ДА ГА СЕ ОТРЕСЕ?
ЈА ТАЈ СЛУЧАЈ ИМАМ У СВОЈОЈ ЕВИДЕНЦИЈИ!

СЛУШАЈ ПРИЧУ ЗАШТО ЈЕ МАЛИ МАЈКЛ С НАМА!
СЛУШАМ С НЕСТРПЉЕЊЕМ!

"СВЕ ЈЕ ПОЧЕЛО ПРЕ НЕКОЛИКО ГОДИНА У МАЛОЈ ДРЖАВИ МИТАНИЈИ. БАЛЕТСКА ГРУПА ИЗ АМЕРИКЕ ДАВАЛА ЈЕ ПРЕДСТАВУ. МЕЂУ ГЛЕДАОЦИМА ЈЕ БИО И ПРИНЦ ФРЕДЕРИК...

ПРИНЦА ЈЕ ОЧАРАЛА ЛЕПА БАЛЕРИНА...
ЗОВЕ СЕ ШИРЛИ ВУЛФ, ВИСОСТИ!

И, ЈОШ ИСТЕ ВЕЧЕРИ..."
ШИРЛИ! ЦВЕЋЕ ОД ПРИНЦА!
КАКО ЈЕ ЛЕПО!

ДИВНА ПРИЧА!
АЛ' НИЈЕ И КРАЈ!

"ЉУБАВ ИЗМЕЂУ ДВОЈЕ МЛАДИХ БРЗО ЈЕ РОЂЕНА..."
ШИРЛИ, УДАЈ СЕ ЗА МЕНЕ!
ХОЋУ, ФРЕДЕРИК!

... И ЖИВЕЛИ СУ СРЕЋНО И ИМАЛИ ПУНО ДЕЦЕ!
НА ЖАЛОСТ, НИЈЕ ТАКО БИЛО!

"БИЛИ СУ СРЕЋНИ НЕКО ВРЕМЕ, ПОГОТОВУ КАД ЈЕ РОЂЕН МАЈКЛ ...

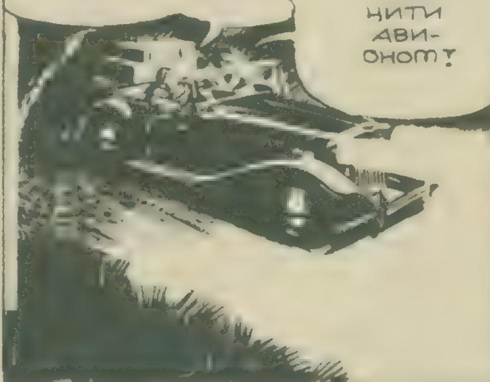

АЛИ, У МИТАНИЈИ ЈЕ УБРЗО ДОШЛО ДО ПРЕВРАТА ...
ЈЕ ЛИ СВЕ СПРЕМНО, МАЛОВЕНТИ?
СТУПАМО У АКЦИЈУ НОЋАС, НИКОЛИНО!

И ВЛАСТ СУ ПРЕУЗЕЛИ ДРУГИ?
ДА! У ЗЕМЉИ ЈЕ ЗАВЕДЕНО ОПСАДНО СТАЊЕ!

ГДЕ ЈЕ ТАДА БИО МАЛИ МАЈКЛ?
СА МАЈКОМ У БОЛНИЦИ!

ПОБУЊЕНИЦИ СУ БЛОКИРАЛИ ПУТЕВЕ ...

АЛИ, ФРЕДЕРИК ЈЕ ИМАО ПЛАН ...
БУДИ ХРАБРА, ДРАГА! ТЕБИ И МАЈКЛУ СЕ НЕЋЕ НИШТА ДОГОДИТИ!

АЛИ, ФРЕДЕРИК, ЧУЛА САМ ДА СУ ПУТЕВИ БЛОКИРАНИ!
ИМАМ ПРИЈАТЕЉЕ КОЈИ ЋЕ НАС ПРЕБАЦИТИ АВИОНОМ!

ФРЕДЕРИК, ЗАР ТИ НЕ ИДЕШ С НАМА?
НЕМА МЕСТА! ЈА ЋУ ПРЕЋИ ПЛАНИНУ ПЕШКЕ!

И, ЈЕ ЛИ УСПЕО?
НА ЖАЛОСТ, НИЈЕ!

ПРОБУДИО СЕ! И, КУД ЈЕ ПОБЕГЛА ШИРЛИ СА МАЈКЛОМ?
У СУСЕДНУ ЗЕМЉУ!

" УТОЧИШТЕ СУ ЈОЈ ПРУЖИЛИ ПРИЈАТЕЉИ ЊЕНОГ МУЖА ...

А ОНДА, ЈЕДНОГ ДАНА ...
ИМАТЕ ВЕСТИ О ФРЕДЕРИКУ?
ДА! АЛ' МИ ЈЕ ЖАО ШТО ВАМ ИХ БАШ ЈА ДОНОСИМ!

Маловенти је обавестио новинаре о принчевом покушају да пређе планину..
Ово је принчев шешир! Он је сигурно скончао доле у провалији!

Али, завереници нису били задовољни..."
Фредерика више нема, али ту је још неко од његовог рода!
На малог Мајкла мислиш, је ли?

Они хоће да одвоје дете од мајке?
Да! Чак су зато добили и одобрење суда! Свог суда, наравно!

"Наоружали су се законским папирима...
Пошто је Мајкл рођен у Митанији, он мора да се врати овамо!
Биће учињено!

У том тренутку Ширли је већ била на путу за Америку..."
Мајкл, најзад слободни!

И сад је Маловенти стигао овде!
Узеће дете само преко мене мртвог!

Могу да замислим како се сада осећа Ширли Вулф!
Умало јој нису отели дете и то на моје очи!

Шта ћемо сад?
Не знам! Драго ми је само да нисам звао полицију! Законски, Маловенти је у праву!

То значи да ми радимо против закона!
Законски, не, морално да!

Значи, док не видимо шта ћемо, бринућемо о беби!
Да! Зато трчи у град да купиш све књиге о нези деце!

Неколико часова касније...
Имамо среће! О тој теми има доста литературе!
Ја ћу да их простудирам док ти припремаш храну!

Да ли ћемо моћи да користимо књиге?
Још питаш! Мајкл им се највише радује!

ЈЕ Л' ПИШЕ НЕШТО О ПОДРИГИВАЊУ?
ПА, САМО ДА ТРЕБА ДЕТЕ ТАПКАТИ ПО ЛЕЂИМА!

БОЈИМ СЕ ДА МЕ МАЛОВЕНТИ ПРАТИ... ЗАТО НЕ СМЕМ КОД КИРБИЈА... МОГУ САМО ДА ТЕЛЕФОНИРАМ...

УПАМТИТЕ, ВАЖНО МИ ЈЕ ДА ЗНАМ И СВАКИ ТЕЛЕФОНСКИ БРОЈ КОЈИ ШИРЛИ ПОЗОВЕ!

ГОСПОДИНЕ КИРБИ, ОВДЕ МАЈКЛОВА МАЈКА! ЖЕЛИМ ДА ВАМ ОБЈАСНИМ...

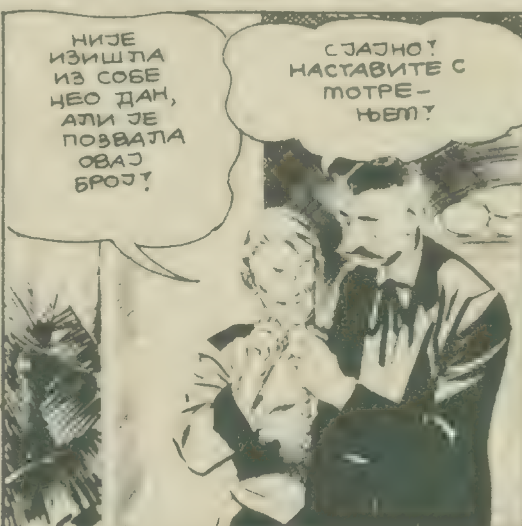

СВЕ ЗНАМ И НЕ БРИНИТЕ! МИ СМО НА ВАШОЈ СТРАНИ! ПРИЧЕКАЈТЕ, ЈОШ НЕКО ЖЕЛИ ДА ВАМ ЧУЈЕ ГЛАС...

ХАЈДЕ, МАЈКЛ, КАЖИ НЕШТО!
БИЛО ШТА!

МА... МА...
ТАКО ЈЕ, МАЈКЛ!
ФАНТАСТИЧАН ЈЕ!

ДА... ЧУЛА САМ ГА... ХВАЛА ВАМ! МНОГО ВАМ ХВАЛА!

ХЕЈ, ЛЕПА, КОЈИ БРОЈ ЈЕ ПОЗВАО НАШ ГОСТ ИЗ СОБЕ 1132?

НИЈЕ ИЗИШЛА ИЗ СОБЕ ЦЕО ДАН, АЛИ ЈЕ ПОЗВАЛА ОВАЈ БРОЈ!
СЈАЈНО! НАСТАВИТЕ С МОТРЕЊЕМ!

ПОЗВАЛА ЈЕ ИЗВЕСНОГ КИРБИЈА РЕМИНГТОНА! НАШАО САМ И АДРЕСУ!
ПРОВЕРИЋЕМО КО ЈЕ ТАЈ!

ЊЕГОВО КРАЉЕВСКО ВИСОЧАНСТВО ЈЕ РУЧКАЛО!
СЕДИТЕ МАЛО СА МНОМ!

ОДСВИРАЈТЕ МУ НЕКУ УСПАВАНКУ!

КАКО ЈЕ, ДЕЗМОНДЕ?
ДА ЛИ ЈЕ МАЈКЛ У ЗЕМЉИ СНОВА?

ИЗГЛЕДА ДА ЋЕМО ТИ И ЈА МОРАТИ ДА СТАВИМО ЧИКА ДЕЗМОНДА У КРЕВЕТ!

СУТРАДАН...
ЉУДИ ПИЉЕ У НАС! ДИВЕ СЕ МАЈКЛУ, СИГУРНО!
ПРЕ БИХ РЕК'О ДА МИСЛЕ ДА СМО НЕОБИЧАН ПАР!

ИДЕМО У ПАРК У ШЕТЊУ!
ОДВЕШЋЕМО ГА И У ЗООЛОШКИ ВРТ!

ЏЕРИ, СЛЕДИ ОНУ ДВОЈИЦУ С КОЛИЦИМА!

ХЕЈ, ВАС ДВОЈИЦА! СТАНИТЕ! ЖЕЛИМ ДА РАЗГОВАРАМ С ВАМА!

ТО МОРА ДА ЈЕ МАЛОВЕНТИ! ОН ПРОГОНИ ШИРЛИ!

БЕЖИМО, ДЕЗМОНДЕ! МОЖДА ЋЕМО МУ УМАЋИ!

УФ! МАЛОВЕНТИ ЈЕ ПРИЛИЧНО БРЗ ЗА ДЕБЕЉУШКАСТОГ ЧОВЕКА!
ЈА НЕ МОГУ БРЖЕ С ОВИМ КОЛИЦИМА!

СТАНИТЕ! У ИМЕ ЗАКОНА, СТОЈТЕ!

НАСТАВИТЕ ДА ТРЧИТЕ! ИМАМ ИДЕЈУ!
1689/11

НЕ ВОЛИМ ОВО ШТО РАДИМ, АЛ' ДРУГЕ НЕМА...

НЕ ОДВАЈАМ СЕ ЈА ЧАБЕ ОД КИШОБРАНА...

ХЕЈ! ШТА?!

КАКАВ ПАД... ЗЕМЉА СЕ ТРЕСЕ К'О ДА ЈЕ ЗЕМЉОТРЕС...

ШТА СЕ ДОГОДИЛО, МАЛОВЕНТИ?
НЕ ПИТАЈ, ВЕЋ МИ ПОМОЗИ ДА УСТАНЕМ!

УСПЕО СИ, ДЕЗМОНДЕ!
АЛ' ТО НЕ ЗНАЧИ ДА ЋЕ ПРЕСТАТИ ДА НАС ПРОГОНИ!

ИЗГЛЕДА ДА ЈЕ ЧВРСТО РЕШЕН ДА СЕ ДОКОПА МАЛОГ!
МОРАМО ДА СМИСЛИМО НЕШТО!
НЕ ГАЗИ ТРАВУ

КАКО СТЕ ПАЛИ?
ОНАЈ МАЛИ МИ ЈЕ ПОДМЕТНУО КИШОБРАН!

КУД СУ НЕСТАЛИ?
НИЈЕ ВАЖНО! ЗНАМО ГДЕ СТАНУЈУ, ПА ЋЕМО ИХ ТАМО ЧЕКАТИ!

НАДАМ СЕ ДА СЕ НИСТЕ ПОВРЕДИЛИ!
НЕ ПИТАЈ МЕ НИШТА! ИДЕМО У КОЛА!

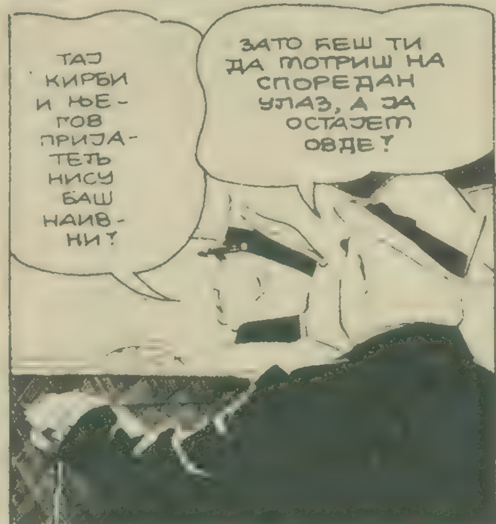

ПОСТАВИЋЕМО СТРАЖУ ИСПРЕД КИРБИЈЕВЕ КУЋЕ!

ЗА ДЛАКУ СМО УМАКЛИ!
ЈЕДВА ЧЕКАМ ДА СТИГНЕМО КУЋИ!

ДА ПОЖУРИМО! НА СЕМАФОРУ ЈЕ ЗЕЛЕНО!
ЈА НЕ БИХ ЖУРИО! НАПРОТИВ, ТИ КРЕНИ НАПРЕД ДА ИЗВИДИШ!

АХА... КИРБИ ЈЕ БИО У ПРАВУ... ЕНО МАЛОВЕНТИЈА ПРЕД УЛАЗОМ...

НЕПРИЈАТЕЉ ЈЕ ЗАУЗЕО СТРАТЕШКИ ПОЛОЖАЈ!
ТО ЗНАЧИ ДА НЕ МОЖЕМО КУЋИ!

ТАЈ КИРБИ И ЊЕГОВ ПРИЈАТЕЉ НИСУ БАШ НАИВНИ!
ЗАТО ЋЕШ ТИ ДА МОТРИШ НА СПОРЕДАН УЛАЗ, А ЈА ОСТАЈЕМ ОВДЕ!

ПА, ШТА ЋЕМО САД?
ПРОМЕНИЋЕМО СТАН!

ТИ ИДИ НА СПОРЕДАН УЛАЗ И ПОКУПИ НАЈВАЖНИЈЕ СТВАРИ, А ЈА ЋУ С МАЈКЛОМ КОД ХАНИ!

БИЋЕ ТИ И ОВДЕ ЛЕПО, ВИДЕЋЕШ!

ХАНИ ЈЕ СРЕЋНА ДЕВОЈКА! У ИСТО ВРЕМЕ ЈЕ ПОСЕЋУЈУ ДВА МУШКАРЦА!

ХАНИ, ЕВО НАС!
РИПЕ, МИСЛИЛА САМ ДА ВИШЕ НИШТА НЕ МОЖЕШ ДА УЧИНИШ ШТО БИ МЕ ИЗНЕНАДИЛО!

НАДАМ СЕ ДА ЗА ОВО ИМАШ НЕКО ЛОГИЧНО ОБЈАШЊЕЊЕ!
НАРАВНО, ХАНИ!

МАЈКЛА ЈЕ ДОНЕО ДЕЗМОНД! АЛИ, ДА ПОЧНЕМ ИЗ ПОЧЕТКА...
ДЕЗМОНД?

НЕ ВОЛИМ ДА СЕ ИГРАМ МАЧКЕ И МИША...

ЕНО ГА МА..ВЕНТИ! УЛАЗИ У ОНУ КУЋУ!
ИДИ ЗА ЊИМ И ВИДИ У КОЈИ ЋЕ СТАН УЋИ!

ПРЕМА МЕЂУНАРОДНОМ СПОРАЗУМУ, ВИ СТЕ ДУЖНИ ДА МИ ПОМОГНЕТЕ У ОВОМ СЛУЧАЈУ!
УВЕК МЕНИ ЗАПАДНУ ОВАКВЕ СТВАРИ!

РИПЕ! ПРЕД ВРАТИМА ЈЕ ПОЛИЦАЈАЦ!
МОРАШ ДА МУ ОТВОРИШ!

У ИМЕ ЗАКОНА МИТАНИЈЕ, ЗАХТЕВАМ ДА МИ ПРЕДАТЕ ТО ДЕТЕ!
И ТО ОДМАХ!

М... МОРАМО ЛИ!
ОН ИМА ПАПИРЕ, ДЕЗМОНДЕ!

НАРЕДНИЧЕ, ОБАВИТЕ СВОЈУ ДУЖНОСТ!
ПОЛАКО, МАЛОВЕНТИ! ЈА ДЕТЕ НЕЋУ ПРЕДАТИ НА ОСНОВУ ТИХ ПАПИРА!

ПРЕДЛАЖЕМ ДА СЕ ОБРАТИМО СУДУ! ЈА ОВО САМ НЕ МОГУ ДА РЕШИМ!

ДАЈТЕ МИ САМО МАЛО ВРЕМЕНА!
ЖАО МИ ЈЕ, КИРБИ! ЗАКОН ЈЕ ЗАКОН!

ЈА ЋУ СЕ БРИНУТИ О ДЕТЕТУ!

БЕНЕ, НАШ ЗАДАТАК ЈЕ ЗАВРШЕН! ЈОШ ДАНАС ЛЕТИМО ЗА МИТАНИЈУ!
ИДЕМ ПО КАРТЕ!

БИЋЕ ОД ТЕБЕ ДОБАР ГРАЂАНИН МИТАНИЈЕ! САМО ДА ТВОЈА МАЈКА НИЈЕ У БЛИЗИНИ!

ДА СПАКУЈЕМ МАЈКЛОВЕ СТВАРИ?
ДА! А МЕНЕ ЧЕКА ТУЧАН ЗАДАТАК... ДА САОПШТИМ ОВО ДЕЧАКОВОЈ МАЈЦИ!

ШИРЛИ, МОГУ ЛИ ДА УЂЕМ?
КИРБИ, ВИ СТЕ!

НЕ ЗНАМ КАКО ДА ВАМ САОПШТИМ ... АЛИ ...
МОГУ ДА ПРЕТПОСТАВИМ ... МАЛОВЕНТИ ЈЕ УСПЕО!

СИНЕ МОЈ!
СТРАШНО МИ ЈЕ ЖАО!

АВИОН ЗА МИТАНИЈУ ВЕЋ СЕ ПРИБЛИЖАВАО СВОМ ЦИЉУ...

ЗА ТО ВРЕМЕ...
ШИРЛИ, МОЛИМ ВАС...
КИРБИ, НЕ ВРЕДИ! ЗНАМ ДА ВИШЕ НЕЋУ ВИДЕТИ СВОГ СИНА!

НЕ! НЕ СМЕТЕ ДА СЕ ПРЕДАТЕ! БОРИЋЕМО СЕ ЗА МАЈКЛА! ОТИЋИ ЋЕМО У МИТАНИЈУ!

МИСЛИТЕ ДА ЋЕТЕ УСПЕТИ?
ДЕЗМОНД И ЈА СЕ ОДМАХ ПАКУЈЕМО!

ДЕЗМОНДЕ, ТИ ПЛАЧЕШ?
ТА НЕ! ТО ЈЕ ЗБОГ ЛУКА!

МАНИ ЛУК И ПОЧНИ ДА СЕ ПАКУЈЕШ! ИДЕМО ЗА МИТАНИЈУ!
МОГУ САМО ДА КАЖЕМ УРААА!

ИМАТЕ ЛИ НЕКИ ПЛАН КАКО ДА ИЗБАВИМО МАЈКЛА У МИТАНИЈИ?
НЕ! ТО ЋЕМО ДА ВИДИМО НА ЛИЦУ МЕСТА!

ШИРЛИ НАС ЧЕКА НА АЕРОДРОМУ!
ТРЕНУТАК, КИРБИ! НЕШТО САМ ЗАБОРАВИО!

МАЈКЛОВОГ МЕДУ! МИСЛИО САМ ДА НИСИ ОПТИМИСТА...
ПРОЧИТАО САМ ОДЛУЧНОСТ У ВАШИМ ОЧИМА!

У МИТАНИЈИ...
ИДЕМО КОД МОЈИХ ПРИЈАТЕЉА!

ПОСЛЕ НЕКОЛИКО ЧАСОВА ВОЖЊЕ...

ШИРЛИ, ДРАГО МИ ЈЕ ШТО ВАС ВИДИМ! АЛИ, ОВДЕ ЈЕ ЗА ВАС ОПАСНО!
МОЛИМ ВАС... ПОТРЕБНА НАМ ЈЕ ВАША ПОМОЋ!

ТО ШТО ПРЕДЛАЖЕТЕ ЈЕ ПРАВА ЛУДОСТ! АЛИ, ЦЕНИМ ВАШУ ХРАБРОСТ!
ОНДА ЋЕТЕ НАМ ПОМОЋИ?

ЕВО ВАМ ОДЕЋА! И КОЛА СУ СПРЕМНА!
А ЛИЧНЕ КАРТЕ?

НАДАМ СЕ ДА НИКОМ НЕЋЕМО БИТИ СУМЊИВИ!
ТО ЋЕМО УСКОРО САЗНАТИ!

РЕЋИ ЋУ ВАМ ЛОЗИНКУ КОЈА ЋЕ ВАМ ПОМОЋИ ДА СТИГНЕТЕ ДО НАШЕГ АГЕНТА БРОЈ ТРИ!
ЗНАЧИ, НАРОД НЕ МИРУЈЕ!

КИРБИ, АКО ВАМ ЗАТРЕБА МОЈА ПОМОЋ, ЗОВИТЕ МЕ!
НАРАВНО! ВИ САМО ЧЕКАЈТЕ ОВДЕ!

ХОЋЕШ ЛИ МОЋИ ДА УПРАВЉАШ ЊИМЕ, ДЕЗМОНДЕ?
ВАЉДА ХОЋУ! ГАЗДА РЕЧЕ ДА ЈЕ ПИТОМ!
НАСТАВАК У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ

ХРОНОЛОГИЈА ВАН ХАЛЕН (VAN HALEN)

1955. У Нијмегену у Холандији 8. маја је рођен бубњар Алекс Ван Хален. 20. јуна са друге стране Атлантика рођен је басиста Мајкл Ентони, а 10. октобра певач Дејвид Ли Рот.

1957. Поново смо у Холандији где је 26. јануара рођен један од данас најбољих светских гитариста Еди Ван Хален.

1974. Јунаци приче су се међусобно упознали и створена је група Mammoth која је имала репертоар од 300 песама старијих хард-рок група.

1976. Mammoth са локалне популарности и јевтиних забава прелазе у познати клуб „Starwood".

1977. Једне вечери у „Starwood" клубу гледао их је Џин Симонс, басиста групе Kiss. Одушевљен, сам је финансирао момцима прве демо снимке. Убрзо затим упознали су продуцента Теда Темплмена, променили име у Ван Хален и обезбедили уговор са фирмом „Warner Br.".

1978. Појављује се први албум састава, једноставно назван „Van Halen" и досеже тираж од фантастичних милион и по продатих примерака. Одмах по издавању група креће на многобројне турнеје, углавном у својству предгрупе Ронију Монтроусу, саставу Journey и Black Sabbath.

1979. „Van Halen II" је снимљен за само шест дана и продужио успон бенда. У априлу је кренула велика турнеја од 10 месеци са опремом тешком готово 40 тона. Дејвид Ли Рот због свог оштрог језика и сценске атрактивности постаје једна од највећих звезда америчког рока, док је Еди Ван Хален брзо израстао у правог хероја гитаре.

1980. Турнеје се настављају, а завршен је и трећи албум „Women And Children First". Дејвида су пратили многи малери и озледе, а у једном од градова момци су, незадовољни дочеком, направили у хотелу штету од око 10.000 долара.

1981. Година кризе за Van Halen. Плоча „Fair Werning" је њихов најслабије продавани пројекат, а ни концерти нису посећени као некада.

1982. Злобници су потврду чињенице да у редовима састава нешто не штима нашли у томе што су се на петом албуму „Diveer Down" поред оригиналног материјала нашле чак четири туђе композиције. Турнеја овај пут траје „само" пет месеци, а укупан приход је 10 милиона долара.

1983. Нема нових плоча. Еди Ван Хален гостује на плочи Мајкла Џексона и свира чувени соло у песми „Beat It". Дејвид Ли Рот се за то време смуца по џунглама Јужне Америке у потрази за авантурама.

1984. На самом почетку године Van Halen се оглашавају албумом веома оригиналног назива „1984" са кога је скинута као сингл песма „Jump", њихов до сада највећи хит. Момци су очигледно поново у форми па је сигурно да се прича о њима овим неће завршити.

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

СКОЧИ (JUMP)

музика и текст: Е. Ван Хален, Д. Ли Рот и М. Ентони
изводе: Ван Хален

I get up
And nothing gets me down
You got it tough
I've seen the toughest all round
And I know
Baby just how you feel
You got to roll with the punches
To get to what is real.
Ah can't you see me standing here
I got my back against the record mashine
I aint the worst that you've seen
Ah can't you see what I mean
I might as well jump (jump)
Might as well
Go ahead and jump (jump)
Go ahead and jump.
How old are you
Who said that
Baby how've you been
You say you don't know
You won't know until you begin
So can't you see me standing here...

ВЕЛЕР НЕ МИРУЈЕ

Једна од најзначајнијих група са краја седамдесетих година био је састав Jam који је све време постојања успешно предводио гитариста, певач и аутор Пол Велер. Када је у једном тренутку осетио да би даље постојање Џема представљало само продавање старе славе, Велер је одлучио да распусти бенд на опште изненађење свих обожавалаца, чак и осталих чланова популарног трија. Међутим, Пол није дуго мировао. Окренувши се сасвим другачијем звуку он постиже велике успехе са новом поставом Style Council. Њихов последњи пројекат, албум „Cafe Bleu" налази се високо на енглеској топ листи, а једном од промоционалних наступа присуствовао је и наш фото-репортер Бранислав Рашић и начинио овај снимак.

КАТРИНА СА ТАЛАСИМА

Једна од најпопуларнијих песама на таласима београдских радио-станица почетком ове године била је композиција „Que Te Quiero" сасвим непознатог састава Katrina And The Waves. Група је настала удруживањем двојице Енглеза, бивших чланова групе Waves, гитаристе Кимберлија Руа и бубњара Алекса Купера са двоје младих Американаца, басистом Винсом Де Ла Крузом и певачицом Катрином Лесканић. Оваква комбинација одредила је и звук групе који је нешто између америчке и енглеске продукције. „Que Te Quiero" је њихов први сингл и најава за албум који је већ увелико завршен.

РОК ДАТУМ

11. мај 1953.

Рођен Ђорђе Балашевић, освајач неких песничких признања и несуђени центарфор фудбалске репрезентације. У двадесет и петој снима песму „У раздељак те љубим” и, једном заувек, постаје незамењив општи љубимац. Све што је спевао продало се у златним тиражима и поставило га на јединствену позицију унутар домаће сцене.

● РОК интервју ● РОК интервју ● РОК интервју ● РОК интер

ПРОМУЋУРНО „ЛУДИЛО”

Смех – то је све што се од њих може очекивати. И после шест година заједничког рада чланови групе Madness су још увек пуни ентузијазма и идеја за нове песме, гегове, наступе... Од „лоших момака” из Северног Лондона они су сазрели у једну од најатрактивнијих постава енглеске поп музике. У паузи између две канонаде смеха сопственим вицевима Грахам „Сагс” Мекферсон нашао је даха да одговори на неколико питања.

● Да ли је још увек забавно бити у Madness?

– Да, задивљујуће забавно. Ја још увек уживам у свему овоме и размишљам о врло далекој будућности групе. Чудно је што смо ми сад нека „стара снага” у року и необично ми је да из ове перспективе гледам нове групе које тек улазе на сцену са тим истим ентузијазмом за посао. Ентузијазам за посао – то је нешто што се временом изгуби, али ми смо још увек заједно и то сигурно нешто значи.

● Како сте реаговали на одлазак Мајка Барсона из групе?

– То је било 4. октобра 1983. Имали смо паузу на проби и ја сам отишао да направим чај. Вратио сам се, ставио шоље на сто, а Мајк је стајао са врло озбиљном гримасом на лицу. Рекао је (цитирам): „После овог албума напуштам групу, ви ниткови!” Када је то саопштио, цела каријера групе ми је прошла кроз главу, као оно што причају о умирању – да ти се врати филм читавог живота. То је веома уздрмало наше самопоуздање. Месец дана смо били као безглави пилићи, али временом су све ствари дошле на своје место. Имамо још поверења у себе, а са Мајком још увек контактирамо. Уосталом, познајемо се толико година...

● Зашто оснивате своју диско кућу?

– То је природан напредак. Имамо свој студио и срећемо пуно људи са којима се слажемо и са којима би волели нешто да урадимо. Посвећујемо се продукцији, а и власници смо зграде у којој ће се компанија налазити.

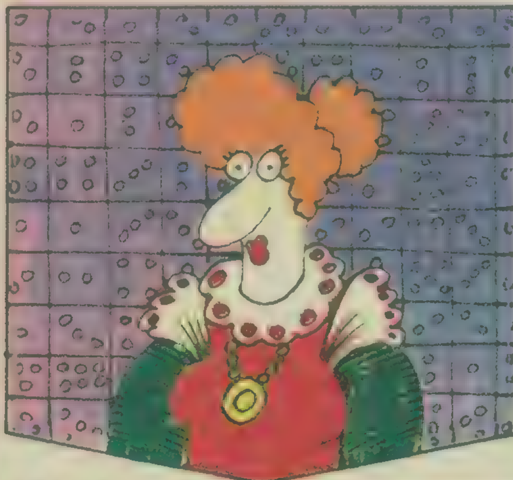
● Да ли ће Madness постојати за пет година?

– Старо питање. ПЕТ МИНУТА ЋУТАЊА! Пет година ћутања за ово питање. Мислим, може ли ико нас да замисли у оквиру неке друге групе.

ПРВИ ПРОГРАМЕР ЈЕ НОСИО СУКЊУ

ДЕСЕТ КОМПЈУТЕРА КОЈИ СУ ЗАУВЕК ЗАПАМЋЕНИ

ЗВАЛА СЕ ЛЕДИ ЛАВЛЕЈС, ЖИВЕЛА ЈЕ У ДЕВЕТНАЕСТОМ ВЕКУ И БИЛА КЋИ СЛАВНОГ ЕНГЛЕСКОГ ПЕСНИКА БАЈРОНА

Да је британска влада хтела да финансира изум математичара Чарлса Бебиџа (1792–1871), далеки предак модерног компјутера, назван АНАЛИТИЧКА МАШИНА примао би податке преко избушених картица, изводио аритметичке операције и чувао информације у меморији или такозваној банци података. Овако, остао је само визионарски пројекат на папиру. Талентована математичарка леди Лавлејс направила је више програма за машину која није угледала светлост дана и тако остала забележена као први компјутерски програмер на свету.

Ја Марк I

Хауард Ејкин са Харвардског универзитета изумео је 1937. године први аутоматски дигитални компјутер који је компанија „Интернешнал бизнис машинз" реализовала 1944. назвавши га МАРК I. Овај компјутер, употребљаван за израчунавање балистичких података, изводио је три операције сабирања у секунди и радио брже од двадесет људи са калкулаторима што је веома споро у односу на данашње компјутере, али је у то време било право чудо од хитрине. МАРК I је био позамашан и заузимао је прилично места: био је дугачак петнаест и по, висок два и по метра и састојао се од седамсто педесет хиљада делова.

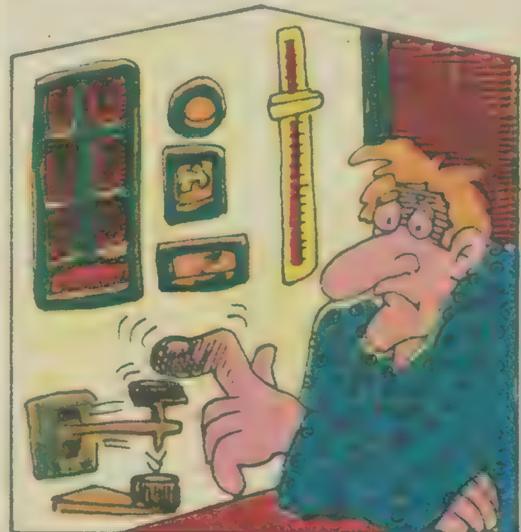
Мрак у Филаделфији

Први електронски компјутер на свету по имену ЕНИАК – скраћеница за електронски нумерички интегратор и калкулатор – направљен је непуне две године после „МАРКА I, али га је у брзини прешишао хиљадама пута. Он је, на пример, за једну секунду изводио пет хиљада операција сабирања. И ЕНИАК је био прави џин: тежио је, заједно са својих осамнаест хиљада вакуумских цеви, преко тридесет тона и заузимао простор од хиљаду и четири стотине квадратних метара. Овај компјутер којим је започела електронска ера на том пољу направљен је на Универзитету Пенсилванија у Филаделфији према нацртима физичара Џона Мочлија и инжењера Преспера Екерта. Прича се да су сва светла широм Филаделфије затреперила и потамнила када је ЕНИАК први пут укључен.

На изложби, у заслуженој пензији

Универзални аутоматски компјутер УНИВАК I који је примао податке преко тастера предат је америчкој влади 1951. године да би се што брже обавио попис становништва. Захваљујући њему људима запосленим на овом гломазном послу скраћен је рад са двеста хиљада на свега двадесет осам хиљада сати. Трећег октобра 1963. УНИВАК I је отишао у заслужену пензију после радног века од седамдесет три хиљаде часова. Данас се може видети као сталан експонат у Смитсонијанском институту у Вашингтону.

ПИ компјутер победио Архимеда

У књизи „Математика и машта" издатој 1940. године Едвард Кеснер и Џемс Њумен написали су: „Чак и данас израчунавање броја pi са хиљаду тачних децимала трајало би пуних десет година". Двадесет једну годину касније један од компјутера у Центру података компаније IBM израчунао је број pi до сто хиљада две стотине шездесет петог тачног децимала за округло осам сати и четрдесет три минута и због тога добио име ПИ КОМПЈУТЕР. (Да вас подсетимо: pi, обично обележен грчким словом, у математици је ознака за ирационалан број који изражава однос дужине круга према његовом пречнику. Славни Архимед га је израчунао са четири тачна децимала, а Лудолф са тридесет два па се обично и зове Лудолфов број. У нормалној пракси његова вредност се узимао као 3.14).

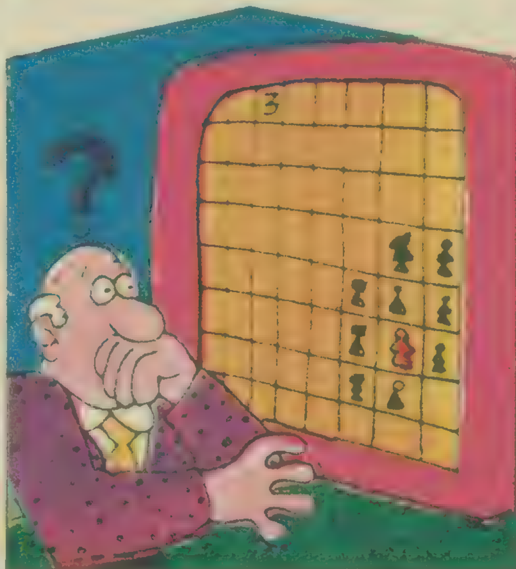

Модел за даме

Компјутер IBM 704 програмиран за игру „даме" одиграо је 1955. године партију са извесним Самјуелсом и за трен га победио. Године 1962. електронски компјутер IBM 7014 до ногу је потукао америчког шампиона „дама" Роберта Нилија у Јорктаун Хајцу, држава Њујорк. Шампион је после игре изјавио: „Овакву конкуренцију никад нисам доживео од људи, а последњу игру изгубио сам 1954".

Компјутер лично присутан

Компјутерски програм који је саставио студент Ричард Гринблат 1967. године први је на свету добио меч на турниру против човека. Овај програм, назван МЕКХЕК, груба је верзија у поређењу са каснијим који су добијали шаховске партије против врхунских играча. Тако је, на пример, ЧЕС 4.5 – дело Дејвија Слејта и Лерија Еткина – однео победу у свакој партији на турниру у Сараготи, држава Калифорнија, 1976. Две године касније микрокомпјутер кућне израде, резултат данонoћног шестомесечног рада, био је апсолутни победник првог шаховског турнира у историји на коме су учествовали само компјутери и, према правилима, морали да буду и лично присутни.

Узбуна при слетању на Месец

Док се јула 1969. капсула „Игл" (орао) са првом људском посадом која ће крочити на Месец приближавала тлу нашег сателита, компјутер постављен да управља слетањем одједном је почео да даје знак за узбуну показујући да је летелица преоптерећена. Астронаути Нил Армстронг и Едвин Олдрин сместа су предузели све што је за такав случај било предвиђено и телеметером послали податке контролном центру у Хјустону. Касније је утврђено да су за лажну узбуну криве сметње на радарском систему које су се грешком умешале у компјутерска посла

Мерион је била љубоморна

Шендон Клајн је 1973. године програмирао компјутер за писање детективских прича од две хиљаде сто речи. Судећи по следећем компјутерском одломку људи још увек то раде много боље: „Џемс је позвао госпођу Баксли. Џемс воли госпођу Баксли. Госпођа Баксли воли Џемса. Госпођа Баксли је била са Џемсом у хотелу. Госпођа Баксли је седела близу Џемса. Џемс је нежно загрлио госпођу Баксли. Мерион их је пратила. Мерион је све видела. Мерион је била љубоморна".

Компјутер није оптужен

Компјутерски аналитичар Марк Рифкин извео је једну од најкрупнијих и свакако најнеобичнију пљачку у историји пребацивши помоћу компјутера десет милиона двеста хиљада долара из банке Секјурити Пацифик у Лос Анђелесу на свој рачун отворен у Швајцарској. Не могавши да свој „професионални подвиг" задржи само за себе, Рифкин је једном бизнисмену натукнуо пар битних појединости, сасвим довољно да овај одмах позове Федерални истражни биро. Спретни аналитичар је ухапшен петог новембра 1978. године. Чим се, уз положену кауцију, нашао на слободи, Рифкин је поновио „трансакцију", овога пута са скромнијом сумом од педесет милиона долара. Како се налазио под присмотром, сместа је откривен и поново стрпан у затвор, а марта 1979. осуђен на осам година. Компјутер саучесник није оптужен. Рифкинов систем богаћења допао се многима и данас се предузимају сложене мере да би се банке, компаније и појединци заштитили од све чешћих компјутерских крађа.

Приредила: ***Бојана Дожић***

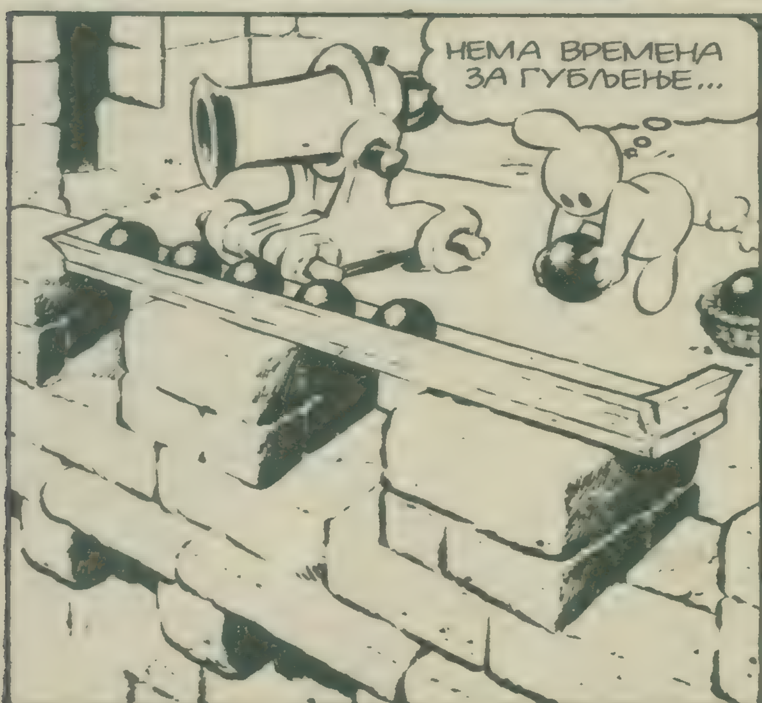
АРТУР, НЕСТАШНИ ДУХ: СПАСИЛАЦ ЖЕТВЕ

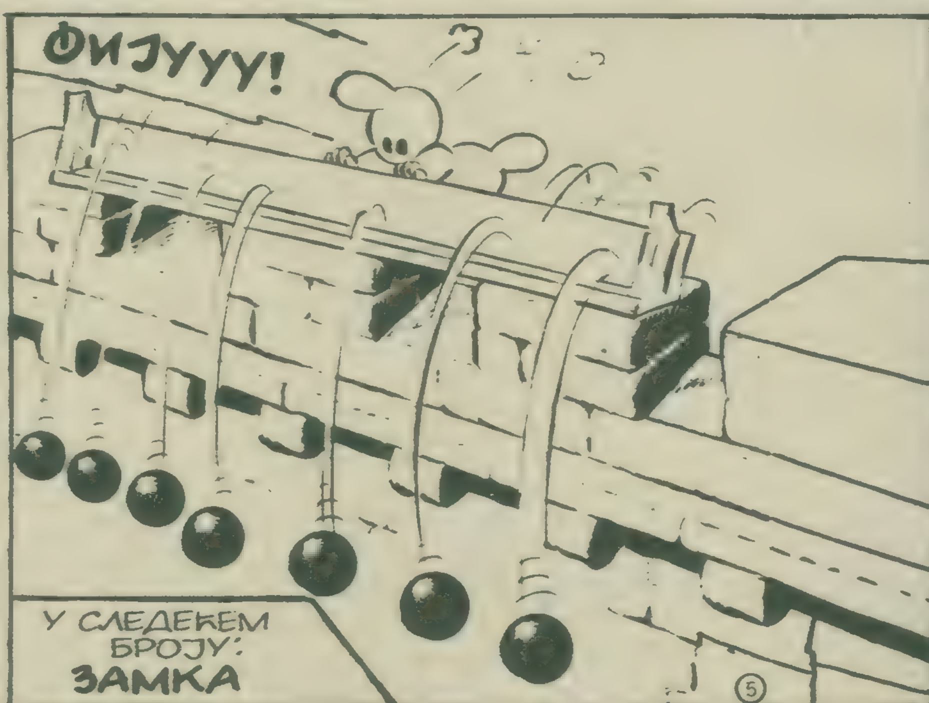

ПРИРОДНИ ФЕНОМЕНИ

КАРДЕНАСОВО ОТКРИЋЕ

ПОСЛЕ ПОСЕТЕ ВЕЛИКОМ КАЊОНУ У САВЕЗНОЈ АМЕРИЧКОЈ ДРЖАВИ АРИЗОНИ ЕНГЛЕСКИ ПИСАЦ ПРИСТЛИ ЈЕ НАПИСАО: „ОНИ КОЈИ ГА НИСУ ВИДЕЛИ НЕЋЕ ПОВЕРОВАТИ У ОПИС. ОНИ КОЈИ СУ ГА ВИДЕЛИ ЗНАЈУ ДА СЕ НЕ МОЖЕ ОПИСАТИ".

Када су Пристлија довели на ивицу Великог кањона – устукнуо је. Призор је био и величанствен и застрашујући. Провалија испод њега сурвавала се читавих 1500 метара а на дну је вијугала река Колорадо. Бука вртлога и слапова одбијала се од зидова кањона и изазивала мешавину необичних шумова. Иако је био сунчан дан, у деловима клисуре владала је тама.

Стојећи на широком каменитом платоу књижевник је имао утисак да се земља распукла, а пукотина нестајала на хоризонту као да нема краја. Провели су га кањоном. Није крио запрепашћење. Асоцијација на један библијски мотив јавила се спонтано.

– Ово је пејзаж за Страшни суд! – узвикнуо је.

Књижевник није знао да се први белац који је открио Велики кањон том приликом уплашио насмрт.

Брзином пушчаног танета

Белац се звао Гарсија Лопез де Карденас. Припадао је групи Васка де Коронада која је 1542. у том крају трагала за златом. Једног дана Карденас је накратко напустио логор и на коњу тумарао по околини. Кажу, задремао је у седлу. Тргао се када је коњ стао; животиња није хтела даље. Сјахао је и после двадесетак метара нашао се на ивици платоа. Испод њега пружао се уски канал којим је текла река. Канал налик на цев (на шпанском – канон) изазвао је у њему велики страх. Хтео је да узмакне и потрчи назад, али му се чинило да на ногама има окове.

Опис који је Карденас дао, потврдио је 1869. ветеран америчког грађанског рата мајор Џон Весли Пауел. И не само то: мада без једне руке, Пауел је први темељно прокрстарио Великим кањоном. Била је то велика храброст јер је клисура и после Карденасовог открића остала тајанствена – од ње су зазирали и Индијанци и колонизатори Дивљег запада.

Гранд или Велики кањон кроз који тече Црвена река или Колорадо није чудо природе само по величини. Једноставно, тако што не постоји било где на Земљиној кугли. Ту се прелама светлост стварајући изузетне оптичке ефекте, сударају ваздушне струје, нагло смењују дубоке сенке и сунчеви зраци, пролама хук воде изазивајући утисак језе, срећу ретке животиње. Најзад, ту се живот губи. Јер, Велики кањон није само разгледница за радознале посетиоце већ и велика опасност.

У кањон се може стићи хеликоптером, кануом низ реку или на мазги.

Кањон је дугачак 350 километара, а дубок између 1200 и 1500 метара. Највећа ширина износи 29, најмања 6,5 километара, док на самом дну, речно корито једва достиже ширину од 90 метара. И то је много. Гледано саивице кањона, Колорадо личи на поточић! За време ниског водостаја местимично и нема више воде од потока. Али, кад река надође!

Река се кроз кањон на махове лењо вуче, да би већ иза прве окуке подивљала. Тада тече, није измишљотина – људи су мерили – готово брзином пушчаног танета. Пошто дуж целог кањона постоји 50 окука „на лакат" није тешко замислити какву буку ствара када наиђе на такву кривину!

Велики кањон је змијолико „урезан" у Кокочин плато у савезној америчкој држави Аризони. Цео посао обавио је Колорадо, а претпоставља се да се пре 50 милиона година плато

сам од себе још више издигао. Но, вода и облуци које је пред собом котрљала чинили су своје. Прошли су милиони година и настао је кањон. Стеновити слојеви који тако рећи вертикално падају у дубину, пружају изванредне геолошке податке. У том пресеку могу се видети све формације од камбријума до терцијера. У целој области кањона откривено је 800 археолошких налазишта!

Ништа без мазге

Ако туриста на дну кањона очекује дебелу хладовину – превариће се! Ту је лети паклена врућина. Идући навише наилази се на пријатнију климу, бујнију вегетацију и разноврснији животињски свет. Следећи такав редослед, на платоу би требало да влада бар умерена клима. Ни говора: права је пустињска! И то само лети, зими на платоу веје снег као у Сибиру!

Великом кањону се прилази са две стране – северне и јужне. У свакодневном говору та два правца се називају ивице, па је тако за један део кањона настао израз јужна, а за други – северна ивица. Јужна лежи на мањој надморској висини, приступачнија је за спуштање на дно, туристи с те стране и крећу у обилазак Великог кањона. На дну јужне ивице једна породица је чак подигла ранч, у ствари мотел у којем издаје собе за преноћиште: резервација се мора извршити бар пола године раније!

Дужина проходнеети кањона којом се туристи крећу износи само четрдесетак километара.

Посетиоци походе Велики кањон преко целе године. Услуге пружа туристичка агенција у насељу на јужној ивици. До насеља се стиже асфалтним путем или авионом до оближњег аеродрома који лежи на надморској висини од 1800 метара!

У кањон се може сићи хеликоптером, кануом низ реку до ранча, или на мазги. Може се и пешице, али је за тај подухват потребна изузетна снага, добра оријентација и пун ранац. Додуше, стазе су обележене, али је веома ризично силазити без водича. Дневна светлост у појединим секторима кањона брзо замире, а тама зна да буде погубна. Многи су завршили на литицама.

Мазге су незамењиве. Изнајмљују се по цени од око 800 хиљада старих динара на дан. Не само да су издржљиве, већ изврсно познају терен. У овом другом понекад надмашују водиче! До данас се ниједна мазга није изгубила, страдало их је мало, углавном их је људска тврдоглавост отерала у понор. Готово свака делује поспано, али када крене низ стазе према дну постаје узор сналажљивости.

Велики кањон се може разгледати и из такси-авиона. Цена је папрена: око 500 хиљада старих динара на час! Авион не сме да лети кањоном. Понекад се неки пилот одважи на тако нешто и обично изгуби или живот или летачку дозволу. Вожња кануом дуж целог тока Колорада кроз кањон искључена је. Многи авантуристи су покушали – мало их је успело. Триста педесет километара између литица је пут кроз пакао.

Припремио:
М. Тодоровић

Велики кањон је место од ког су зазирали и Индијанци и колонизатори Дивљег запада.

Дубина кањона је између 1200 и 1500 метара, ширина између 29 и 6,5 километара, док речно корито једва достиже ширину од 90 метара.

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

ТЕЛЕКОМЕРЦ ТРИ

Боб Шо

Четири дана после меденог месеца Тед Тримбл се вратио кући са голфа и открио да га је жена преварила. Доказ је стајао пред вратима наочиглед целом свету.

– Зашто си то учинила, Меги? – упитао је жену слажући претерано споро штапове за голф у један угао. Није се мрштио, није подизао глас, претварао се као да није доживео убиствени шок. Желео је да добије одговор који би га разуверио и убедио да је реч о неспоразуму.

Али, Меги се насмешила сасвим мирно и равнодушно, и слегнувши раменима рекла:

– Нисам могла да одолим.

Тед је пришао прозору да боље осмотри корпус деликти. Црни турбо кадилак, дугачак колико и кућа, пресијавао се на залазећем сунцу као пантер спреман за скок.

– Меги – рекао је Тед мирно – сви понекад имају сличне нагоне, али нормалан свет уме да се контролише.

– А ја не – одговорила је Меги као да се ништа није догодило. – Чим видим нешто што ми се допада, одмах морам да га купим!

– Схватам – одговорио јој је муж и отишао у кухињу, узео из фрижидера конзерву пива и отпио гутљај. Затим је у тишини размислио о женином неверству.

После смрти родитеља Меги је наследила око триста хиљада долара. Плодови овог капитала били су довољни да она и Тед проведу живот не радећи ништа у релативном благостању. Од самог почетка одлучили су да не дирају главницу како би задржали пристојне камате.

Тед је био леп момак и добро је знао да је могао да се ожени далеко богатије, али није трпео хировите милионерке и дечачке снове да поседује приватни авион и јахту одавно је одбацио у замену за сигурност да никада не буде принуђен да ради. Свим срцем је био спреман да се држи договора о главници. По њему, брак је био света веза.

Невоља је била у томе што Меги није делила његове узвишене принципе. За само једно послеподне бацила је кроз прозор добар део њихове имовине. Тед је бесно стегао конзерву и мало пива штрцнуло је по поду кухиње. Затим се снагом воље прибрао и ушао у салон.

– Овога пута ти опраштам, Меги – рекао је великодушно. Неће ми шкодити да ме виде у луксузном аутомобилу, али ми мораш обећати да то више нећеш чинити.

– Наравно, срце – обећала је Меги равнодушним гласом који Теду није уливао много поверења, а затим се удубила у блиставе странице неког тродимензионалног часописа за жене.

Два дана касније, вративши се са напорног јутарњег пливања, Тед се уверио да његове најцрње слутње нису биле неосноване. На Мегиној руци пресијавала се наруквица од венеријанског злата које је имало зеленкасте нијансе и коштало десет пута више од земаљског.

– Па, обећала сам ти да више нећу куповати аутомобиле – правдала се она. – Ово није аутомобил.

– Није аутомобил, али ми то себи не можемо да приуштимо. Пропашће нам све инвестиције.

– Зар злато није добра инвестиција?

– Ово злато није. Зар баш никад не читаш озбиљне новине? Чим се велики космички бродови врате са Марса и Венере пуни злата, биће га као блата и цена ће му пасти.

Меги је у неверици напућила усta, али се није узрујала.

– Било ми је досадно – рекла је тек да нешто каже. – Мужеви мојих пријатељица седе код куће и праве им друштво.

КАД ГОД КУПИТЕ НЕКИ НОВИ АПАРАТ ЗА ДОМАЋИНСТВО, ДОБРО ПРОУЧИТЕ КЊИЖИЦУ С УПУТСТВИМА.

– Знаш, пало ми је на памет да сам те у последње време мало запостављао. Вечерас те изводим у најлепши локал у граду.

Када су се вратили и кад је Тед закључио да је Меги довољно пијана да није свесна шта се догађа, узео ју је у загрљај и са трећег спрата бацио кроз прозор спаваће собе.

Али, ударац о тло није убио Меги, само јој је страдала кичма и ноге су јој остале заувек парализоване. До краја живота била је осуђена на инвалидску столицу са точковима. Како је њихова кућа била узана, са високим плафонима и степеницама испред главног улаза, Тед је био

Тед је био запрепашћен.

– Досађивала си се? Па зар не схваташ да ја падам на нос да бих одржао телесну кондицију док та господа буље у телевизор и гоје се? Дужност број један сваког мужа је да остане у форми и сачува младост.

– Господе, шта сам учинила! – уздахнула је Меги.

Два дана кансије, док је Тед напорно веслао, Меги је купила визонску бунду која је коштала колико кадилак и наруквица заједно. Тед је на изглед хладнокрвно погледао рачун, повукао се у кухињу и од немоћног беса рукама искривио неколико ножева и виљушака. Када се примирио, ушао је у салон и стидљиво се осмехујући погледао жену.

сигуран да му је жена практично мртва. У сваком случају више није могла да обилази радње и чини нова неверства.

Тед ју је лако убедио да продају кадилак и визонску бунду, али са наруквицом од злата са Венере ишло је теже.

– Због чега си се узјогунила да је задржиш? – питао је Тед. – Сада и овако нигде не излазиш.

– Прави ми друштво, увек је носим на руци.

– Па зар нема згоднијих ствари за дружење? Шта мислиш о једном телевизору?

– Ако продамо наруквицу, купићеш ми телевизор? – питала је Меги заинтересовано.

– Наравно душо.

– Телевизор какав ја изаберем?

Тед је наслутио клопку, али су му се по глави мотали космички бродови пуни злата са Венере које тада неће вредети ништа и прогутао је мамац.

– Дабоме, телевизор по твом укусу. Знаш, ужасно ми је што си прикована за ту проклету столицу.

– Право си срце, Теде. Желим Телекомерц Три.

Тед је разочарано прогутао пљувачку. Мрзео је телевизију сматрајући да она слаби физичку и умну моћ људи и није много знао о најновијим достигнућима на том пољу. Али, за Телекомерц Три, је чуо.

Телевизор су наручили истога дана. Теда је ухватило црно очајање када су дошли техничари и мајстори који су покрај једног зида салона, сада премештеног у приземље, направили подијум два и по са два и по метра. Затим су испод подијума прокопали патос и безбројним цевима, жицама и управљачима таласних дужина повезали телевизор са банком сировина инсталираном у подруму. За четири сата све је било готово и један виши службеник Телекомерца предао је Меги, не обраћајући на Теда никакву пажњу, књижицу са упутствима и телеуправљач.

– Управљач служи за паљење, гашење и бирање канала.

– Сјајно, а када ће рекламе? – питала је Меги.

– У свако доба, госпођо – одговорио је службеник и дотакао дугме на даљинском управљачу. На подијуму се, као да је од крви и меса појавио згодан поцрнео младић у купаћем костиму. Седео је на лигештулу, на плажи поред мора које је деловало невероватно право, држећи у једној руци боцу, а у другој чашу пуну искричаве течности.

Тед је задрхтао – у соби је мирисало на море и поморанџе. Прегледао је подијум и све рупице на њему али није нашао ни капи воде, ни трага некаквог гаса.

– ...Што не уживате као ја? – говорио је младић-слика са подијума. – Зашто не бисте попили чашу сока „тингл"?

– Да поручимо? – упитала је Меги усхићено.

– Само ако заиста желите. Увек упозоравамо своје муштерије да наручују само оно што им је заиста потребно – одговорио је службеник Телекомерца.

– Увек пијемо „тингл" – изјавила је Меги.

– Није истина! – узвикнуо је Тед.

Прекасно. Меги је већ притиснула дугме за пријем и на подијуму се, долазећи са узлазне рампе, створио сандук сока „тингл" са двана-

ест боца. У ваздуху се на трен осетио мирис озона.

Службеник је узео једну боцу и пружио је Меги. Меги је србнула и озарена лица изјавила:

– Савршено. Укусније него из радње!

– Наравно да је укусније – важно ће службеник. – Производи у радњама стари су више недеља или чак месеци, а све што добијате од Телекомерца прави се одмах, чим притиснете дугме.

– Како је то могуће? – свађалачки је упитао Тед коме се чинило да је предуго ћутао. – Колико ја знам станица за одашиљање мора да има сандук са боцама сока „тингл". Сандук се подвргава рендгенским зрацима и његова молекуларна структура шаље каналом који нема везе са каналом за програме и рекламе.

– Тачно, али...

– Ако неко притисне дугме за пријем – настављао је Тед – молекуларна шема која се у том тренутку шаље ступа у дејство и прави дупликат жељеног производа употребљавајући сировине из складишта које сте управо инсталирали у подруму. Јесам ли у праву?

– Да, али...

– Па ко нам онда гарантује да овај сандук са соковима није месецима стајао у вашој отпремној станици?

– Гарантује вам компанија Телекомерц која одговара за све што стоји у књизи са упутствима – увређено му је одговорио службеник.

– Ох, погледајте, чоколадне бомбоне са ликером! – узвикнула је Меги. – Откад их нисам јела...

Тед се ухватио за главу и истрчао из салона. Отишао је у гимнастичку салу свог клуба и два пуна сата покушавао да напорним вежбама одагна напетост. Није помагало. По глави му се непрекидно мотало да је направио неопростиву глупост.

Кућа је била у потпуном мраку осим салонског прозора кроз који је допирала слаба светлост. Тед је устрчао уз степенице, улетео у кућу и притиснуо кваку салона. Врата се нису отварала као да је на њих, с друге стране, наслоњено нешто тешко. Када је успео да промоли главу у просторију, застао му је дах од онога што је угледао.

Меги је седела тик уз подијум и посматрала утакмицу чамаца на нуклеарни погон, а око ње је владао хаос од отворених кутија, сандука и разних пакета и хартија. У први мах Тед је приметио три нове стоне лампе, уметничку слику у златном раму, разне украсе од стакла и порцулана, фризеерску хаубу за сушење косе, пројектор за филмове...

Једва је успео да се увуче у салон. Меги га је приметила и угасила телевизор. На крилу је држала књигу са упутствима.

– Меги, јеси ли ти при чистој свести? Знаш ли шта радиш? Ово нам нико не поклања. Сваки пут кад нешто наручиш, са нашег рачуна у банци одбијају новац...

– Забављам се – рекла је Меги слегнувши раменима – то ми је све што имам од живота. Тед, срце, треба да бациш поглед на упутства, ни у сну нисам сањала какве све услуге пружају.

– Сада ћу да те убијем! Не волим насиље, али немам другог избора.

– Да ниси пио, драги?

– Потпуно сам трезан и при свести – одговорио је Тед узимајући у руке једну од нових стоних лампи. – Кривица је донекле и моја, требало је да знам са ким имам посла. Ти ниси одговорна особа, зрела за брачне обавезе.

Рушећи кутије пуне боца са парфемом Тед се бацио према Меги замахнувши тешким постољем лампе. Меги је хитро померила главу и лампа је ударила о наслон инвалидске столице избацивши жену међу кутије и пакете.

– Не прилази ми! – врснула је Меги стежући уз груди, као штит, даљински управљач Телекомерца.

Тед се бацио на њу свестан делићем мозга да његова жена и даље држи управљач и једним прстом притиска неко црвено дугме. „Она је непоправљиви идиот" помислио је спремајући се да је тресне лампом.

– Баци то из руку! – зачуо је глас иза својих леђа.

Тед се окренуо и на подијуму угледао младића с аутоматским пиштољем. Младић је прилазио и видело се да се не шали.

– Ко си... – Теда је од чуда издао глас.

Незнанац се кисело осмехнуо:

– Види се да ниси проучио књижицу са упутствима. У њој пише и о нашој новој заштитној служби Три звездице.

– Заштитна служба? Шта ту трабуњаш! – промуцао је Тед.

– Да. Чим добије сигнал за хитну помоћ, одашиљачка станица испоручује наручиоцу правог човека за такве ситуације. Рекао бих да сам стигао у прави час.

– То уопште није могуће – изјавио је Тед увређено. – Немају право на тако нешто. Градови би се напунили људима у дупликату а Телекомерц не сме да повећава број становника. Свет је ионако пренасељен!

Преко младићевог лица прелетела је сенка.

– И то је сређено – одговорио је. – Сваки човек-дупликат пати од недостатка хемоглобина. У року од неколико сати ја ћу умрети од емболије што није баш нарочито весело.

Младић је подигао десну руку и уперио пиштољ у Теда.

– Причекај мало – повикао је Тед очајнички – нас двојица можемо да се договоримо. Ја имам доста новца...

Незнанац га је погледао право у очи. У гласу му се, када је проговорио, осетио призвук безнађа:

– А шта ће новац једном људском дупликату? Живот ми је кратак и највише што могу јесте да прође што узбудљивије.

Пажљиво је нанишанио Теду међу очи и повукао обарач.

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

аутор ВеМак	РУМУНСКА ГИМНАСТИЧАРКА, НАЂА	ТЕЧНОСТ У КОЈОЈ СЕ ОТАПА РУДА	ИМЕ И ПРЕЗИМЕ СОВЈЕТСКЕ ШАХИСТКИЊЕ	АМЕРИЧКИ КОСМОНАУТ ЕДВИН	НАБОР	ПОДБАДАЧ, ПОДСТРЕКАЧ	ПОПУЛАРНА ПОП ГРУПА
КРЧМАР, ГОСТИОНИЧАР							
НАШ СКУЛПТОР							
ВРСТА МАЈМУНА ПАВИЈАНА							
СПРАВЕ, НАПРАВЕ							
НЕОБУЧЕНИ					АНТУН НАЛИС		
ПОЛЕТ, ОДУШЕВЉЕЊЕ					ЗНАК ЗА ТИТОГРАД / ЗНАК ЗА БОР		
КЊИЖЕВНИ ИСТОРИЧАР МАТИЈА				НЕОБУВЕН / НЕЗГОДАН ДОГАЂАЈ			
"ИСТОК"		ЗНАК ЗА РИЈЕКУ / КОТАРИЦА			ГРЕБЕН / ВОЈНА ЈЕДИНИЦА		
СИРОВИНА У ПРОИЗВОДЊИ ГУМА	БЛАГО, НАКИТ (МАЂ.)					РИТАМ	
ОБЛИК КАПИТАЛИСТИЧКОГ МОНОПОЛА							
ЗАПАЉЕЊЕ СРЦА / СИЛОМ УЛАЗИТИ							
МАЊА ПОСУДА ЗА ПИЋЕ (МН.)					ЗНАК ЗА МЕТАР		СЛИЧАН ТАЛАСИМА, ВАЛОВИТ
ЗНАК ЗА УРАН		ВЛАДИМИР НАЗОР / РЕШЕЊЕ, ИСХОД			ИВАН ТОПЛАК / ПОСЕД, ИМАЊЕ		
ОЦЕНА ДЕЛА, СУД							
ИГРАЧНИЦА	"АЛУМИНИЈУМ" / ГРАД У ИТАЛИЈИ			ФРАНЦ. РЕЖИСЕР, ЛУЈ / БЕЛЕЖНИК			
						ФРАНЦ. ПИСАЦ ЖАН	
КЕЛВИН" / "ОПУС"			ВРСТА ЖИТАРИЦЕ / КОЊ				
ИЗВОР СЛАНЕ ВОДЕ, СЛАНАЦ							
ИНФЕКЦИОНА БОЛЕСТ / ЧАСОВНИК							
			ПИОНИРИ АМЕРИЧКЕ АВИЈАЦИЈЕ (БРАЋА)				

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: Џемс Дин, омалити, никакав, тремоло, р, дати, калорија, Ван, Лам, обале, и, луцидан, тд, Того, а, Ренак, шерети, Сана, ОС, вратина, ретур, л, А, Арапи, Сташа,. Ин, Ива, тле, шешара, трапист, ескор-[illegible]

ХАЉИНА

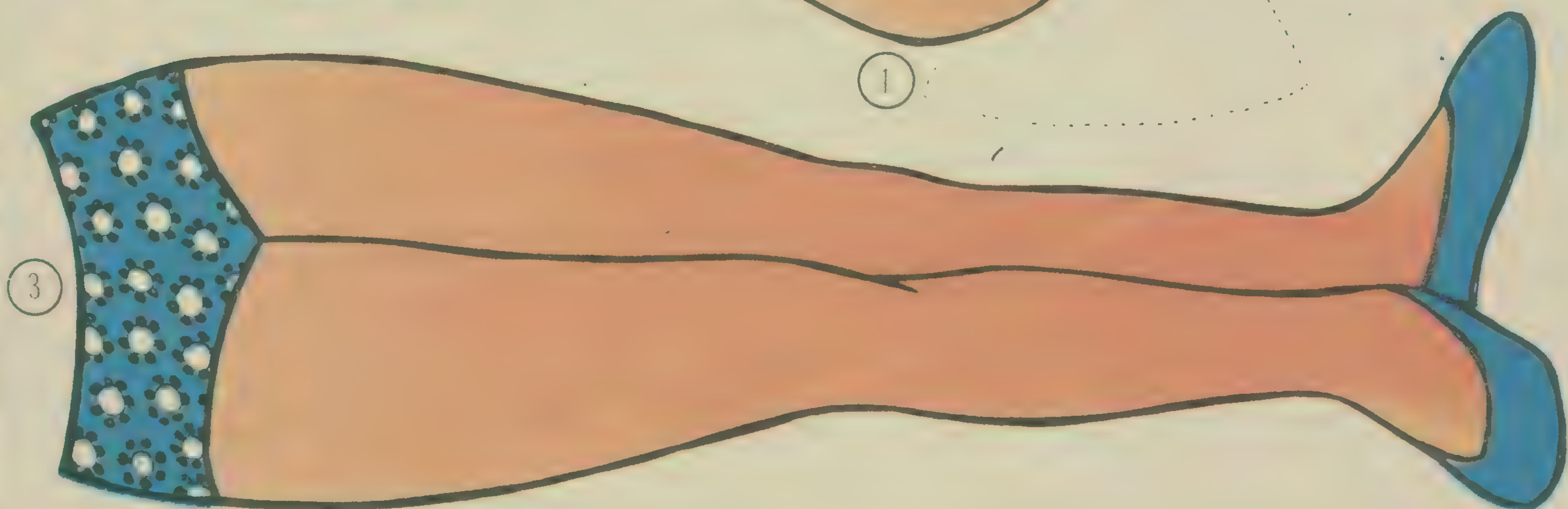

КЕЦЕЉА

2

Цицин кутак

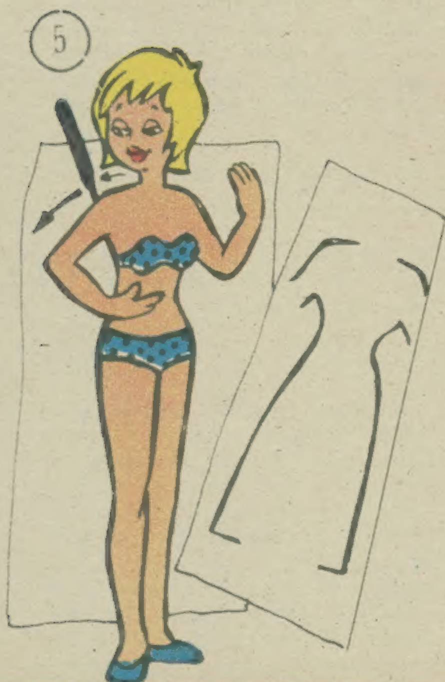

1

3

БЕБИНА МАМА

Желели сте лутку која, по величини, може да буде бебина мама и „Забавник" вам је поклања. Пошто је та лутка већа од формата листа, нацртали смо је из три дела:
1. горњи део,
2. труп,
3. ноге.
Залепите делове као што је приказано на црт. 4, залепите лутку на чврст картон и поново је исеците. Мамина рука иде испред трупа па на њу можете да ослоните бебу, као што се види у облачићу. Осим ове хаљине и кецеље можете направити још неколико хаљина – ставите „маму" на папир, извуците лагано оловком контуре (црт. 5) и нацртајте модел какав желите.

Анегдоте

КАКО ПРЕТВОРИТИ БОГАТСТВО У ПЕРТЛУ

Двадесетих година овог века вредност акција на њујоршкој берзи вртоглаво је расла, а амерички финансијер и милионер Александар Вулкот успешним трансакцијама свакодневно зарађивао права мала богатства. Вулкот је при том необично волео да се свима хвали чудима које је тако лукаво изводио.

Онда је дошла 1929, крах њујоршке берзе и тотални крах Александра Вулкота. Неколико дана после слома, један пријатељ упитао је у шали Александра:

– Па, Алек, изводиш ли још увек чуда?

– Како да не. Ево баш ове недеље преконоћ сам претворио баснословно богатство у пар пертли за ципеле.

ЗАИСТА НЕМАМ РАЗЛОГА ДА СУМЊАМ

Северноамерички књижевник Натанијел Хоторн (1804–1864) доживео је изузетну част да му доделе једну функцију у савезној влади. На питање новинара како се осећа, писац је одговорио:

– Немам разлога да сумњам како нећу бити у стању да задовољавајуће обавим своје дужности јер уопште не знам о каквим се то дужностима ради.

ИСКЉУЧИВО У СНУ

Неки врло богат и исто толико амбициозан отац силно је желео да часове клавира његовој мезимици даје славни руски пијанист и композитор Антон Григоријевич Рубинштајн (1829–1894). У том циљу тата је ћеркицу довео маестру како би овај проценио њен таленат.

– Зна ли ваша девојчица да одсвира неко моје дело? – упитао је композитор.

– Могла би и у сну – гласио је одговор поносног оца.

Девојчица је села за клавир и одсвирала једну Рубинштајнову композицију. Благо речено, била је то права мора.

– Дакле, шта кажете? Хоћете ли је узети за ученицу? – упитао је отац зажарених очију.

– Не, док је будна – гласио је кратак одговор.

КО ЈЕ НА ТЕЛЕФОНУ

Аустријски пијаниста Артур Шнабел једно никако није могао да поднесе: лоше оцене критичара ...

Његова интерпретација „Месечеве сонате" није се допала једном критичару што је овај одмах после концерта и објавио у новинама. Шнабела је то сасвим извело из такта, утолико пре што је важио за водећег светског интерпретатора Бетовенових дела.

Увредљиву критику Артур је прочитао тек у два изјутра, али му то није сметало да сместа позове телефоном безобразника и да се продере у слушалицу:

– Ко сте ви да кажете како је Шнабел лоше свирао „Месечеву сонату"? Ја кажем да је он то урадио сјајно?

– Ко је то? – упитао је буновни критичар.

– Бетовен! – одбруси насмрт увређени Артур и залупи слушалицу.

ПОТПУНО ВАС РАЗУМЕМ

Пожалио се један писац у поодмаклим годинама енглеском књижевнику Сомерсету Мому коме је тада било пуних деведесет и осам година како критичари више уопште не узимају озбиљно његова дела.

– Виде у мени само остатак из прохујалих времена, а не савременог писца – објаснио је.

– Потпуно вас разумем – тужно уздахну Мом – и моје искуство је врло слично вашем. Њих ни најмање не импресионира оно што изађе из мог пера већ само чињеница што сам уопште у стању да га подигнем.

МАЛО ПУТЕРА?

Живот звезде некада стварно није лак. Чувена немачка певачица, сопран Лоте Леман, наступала је у једној опери са извесним јако кратковидим тенором. Све се одвијало како треба до затворске сцене у којој му Лоте кроз решетке додаје кришку хлеба.

У правом тренутку Леманова је пружила кришку, али тенор ничим није показао да има намеру да је прихвати. Онда му је певачица буквално поднела хлеб под нос и сигурности ради још неколико пута и њиме махнула. Кратковиди и даље ништа није видео. На ивици нервног слома, певачица је, довољно гласно да је чула чак и публика на балкону, просиктала:

– Шта чекаш – да ти га намажем путером?

БЕОГРАД * * МАКЕДОНСКА 29 11001

МАЛА ПОШТА П.ФАХ 124

Писмо недеље

ЛИЧИЛО ЈЕ НА СМАК СВЕТА

Код решавања укрштених речи наилазила сам на индонежанско острво Кракатау. На мапи га нисам могла наћи. Можете ли ми рећи нешто више о том острву?

ДРАГАН,
Скопље

Кракатау је једно из групе малих вулканских острва између Јаве и Суматре. До 1883. године острво је било 9 километара дугачко и 5 километара широко и покривено бујном вегетацијом. Вулкан који се налазио на острву сматрао се угашеним. Међутим, маја 1883. он је прорадио, а 26. и 27. августа исте године дошло је до такве страшне ерупције да се тутњава чула чак до Цејлона и Аустралије. Избацио је 20 милијарди тона разног материјала и то до висине од 30 километара. Ваздушни талас тиме изазван обишао је Земљину лопту четири до пет пута и све станице на којима се бележио ваздушни притисак регистровале су ову појаву. Колико је ваздух био загађен може се закључити и према забележеним изјавама савременика који говоре о томе да је тада неколико дана чак и у нашим крајевима владао сумрак и да се мислило да је дошао „смак света". На западној Јави погинуло је преко тридесет хиљада људи од морског таласа који је био висок преко 15 метара. Више од половине острва потонуло је у море, а вулкански кратер се распукао надвоје. Оно што је од острва остало било је засуто слојем пепела високим око 30 метара. Једино живо биће које је неки посетилац видео на острву следеће 1884. године био је један паук.

Острво сада има површину од 10,5km². Вегетација се отада опоравила, али још није тако бујна као пре ерупције. На месту распуклог кратера створио се нови вулкан Анак Кракатау.

АЛЕРГИЧНЕ НА КРАСТАВАЦ

Нашом зградом харају бубашвабе. Стално прскам разним инсектицидима, али се оне опет појављују. Молим те напиши ми нешто о овим грозним бубетинама.

МИЛЕНА,
Ваљево

Вероватно ниси знала али постоји око 4000 врста бубашваба које су испитане и добиле су своја научна имена, а рачуна се да их има још око 2000. Само око десет врста ових нападника улазе у станове, а много је више оних који живе ван куће и то у тропским и суптропским крајевима. О њима

су написане читаве књиге а једна од најновијих издата је у Америци и говори о животу ових инсеката на преко 400 страница. Захваљујући томе бубашвабе спадају у најбоље проучене инсекте.

Бубашвабе припадају породици Blatidae. Прастарог су порекла и могу се наћи међу фосилима инсеката из периода карбона (геолошко раздобље које је започело приближно пре 275 милиона година, а трајало око 50 милиона година).

И „домаће" и оне које живе у природи хране се отпацима и трулим материјама, чешће животињског него биљног порекла. Клоне се светлости, излазе само ноћу и једу малтене све чега се домогну.

У сезони размножавања која се протеже на летње месеце женке носе на задњем крају стомака јајне опне тамносмеђе боје. После неколико дана остављају их на скривеним местима. Јаја у опнама се полако развијају и кроз три месеца из њих излазе ситне ларве сличне одраслим бубашвабама.

Супротно општем веровању бубашвабе нису преносиоци зараза, сем у изузетним случајевима. Но, њихово стално присуство у кући знак је лоших хигијенских услова, што може довести да ови инсекти постану стварни преносиоци разних болести. Значи, поред тога што користиш разне инсектициде, требало би повести више рачуна о хигијени, не мислимо у твом стану него пре свега у читавој згради. Предлажемо ти да покушаш и са једним старим испробаним методом: у шупљине из којих излазе бубашвабе нагурај љуске од краставаца и бубашвабе се више неће појавити. Оне су просто „алергичне" на мирис краставца.

СТОЛЕТНО СТАБЛО У САКСИЈИ

Како се зове вештина гајења минијатурних стабала?

ИДА,
Мостар

Бонсан је традиционална јапанска уметност гајења малих стабала у саксијама и сандуцима за цвеће. Раст биљака контролише се кресањем грана, ђубрењем и још неким другим методама. Стабло минијатурног дрвета, распоред грана, изглед крошње, облик листа и разгранатост корена потпуно су

исти као и код његовог великог сродника који расте у природи.

Ова вештина је пренета у Јапан из Кине пре више од хиљаду година, а данас је веома популаран хоби у овој острвској земљи. У почетку је то била разонода аристократије, а данас се овом вештином баве сви, чак и деца. Изложбе бонсан дрвећа привлаче многобројне посетиоце који се диве биљкама гајеним с љубављу годинама, деценијама па и вековима. Овој вештини посвећене су многе телевизијске емисије, чланци у новинама и часописима. Један од разлога великог интересовања за бонсан је и данашња пренасељеност градова, а познато је да Јапанци воле цвеће и зеленило. Јапанци данас у саксијама и сандучићима гаје многе врсте воћа у својим становима. Љубав за бонсан преноси се са генерације на генерацију. Постоје и посебне школе и курсеви на којима се учи ова вештина.

МИРКО ПО МИРУ

Молим те да ми објасниш шта значи моје име.

МИРКО ЈОВАНОВИЋ,
В. Лешница

Твоје име, није се тешко досетити, изведено је од именице МИР.

ТЕСНА КОЖА

Радо читам „Малу пошту". Има стварно занимљивих питања па ево и мога: Зашто змија мења кошуљицу?

ЧИТАЛАЦ
из Свилајнца

Питање ти је стварно занимљиво, па ево и одговора: змија мења своју кошуљицу зато што расте, па јој сопствена кожа временом постаје тесна. То мора да чини отприлике сваких шест недеља. Изузетак чине змије из северних

предела јер оне преспавају зиму. За време зимског сна оне не расту и зато се не пресвлаче. Нова кожа ствара се испод старе и када је оформљена змија је одбацује. Змија своју кошуљицу почиње да свлачи од главе тако што њом таре о неки камен или неки други тврди предмет, а онда се једноставно извуче и кожу оставља на земљи.

АУТОМОБИЛ КАО РАКЕТА

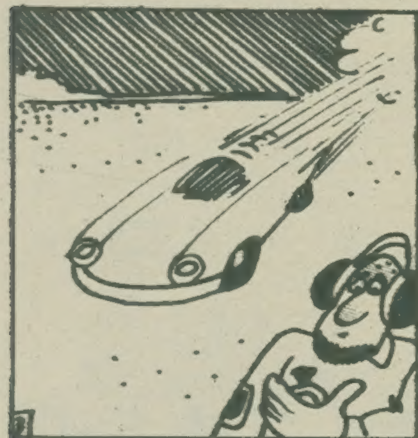
Да ли је могуће да аутомобил развије брзину од 1000 километара на сат?

СТЕВО,
Осијек

Могуће је и таква брзина је већ давно постигнута, али аутомобил који јурца брзином авиона и није баш аутомобил какав можемо видети на улици или на тркама већ права мала ракета. Тако, рецимо, возило којим је први пут постигнута брзина од преко 1000 km/h тачније 1001 km/h имало је три точка, ракетни мотор са погоном на земни гас и хидроген и по свом изгле-

ду више је подсећало на неки млазни авион или свемирску летелицу него на аутомобил. Овај својеврсни рекорд у брзој вожњи постигао је још 1970. године Американац нашег порекла по имену Гари Габелич и држао га пуних тринаест година, кад га је надмашио Ричард Нобле који је прошле године успео да у свом специјалном возилу развије брзину од 1019,7 km/h. Габелича ово није нимало обесхрабрило, већ је обећао да ће ускоро свет задивити брзином од 1350 km/h. На жалост, у томе га је омела смрт – недавно је погинуо у саобраћајној несрећи.

Да додамо још и то да се овакви брзински рекорди постижу на

дну сланог језера Боневил у америчкој држави Јутах, на специјалној стази дугачкој 16 километара, правој као стрела и савршено равној тако да не постоји могућност да се уздрма равнотежа возила.

УЗРОК СЕ НЕ ЗНА

Желио бих нешто више знати о болести псоријази, како настаје, сам развој, последице и како се лијечи.

САША БОРИЋ,
Пролетерских бригада
Загреб

Већ дуже времена на кожи главе и у коси имам обољење у облику белих љуспица. Кожа на том делу ме сврби. Дијагноза лекара је псоријаза и на основу ове дијагнозе су ми преписивали разне масти. Међутим, лека нема, сем краткотрајног скидања наслага после мазања мастима.

Уколико постоји икаква могућност, молим вас за помоћ.

ЈАГОДА РАКОВАЦ,
Веце Корчагина 101
Трстеник

Псоријаза је незаразно кожно обољење. Најчешће захвата лактове, колена, главу и нокте. Код деце је најчешћа у виду тачкастих промена, док је код одраслих у виду љуспастих површина, из којих после скидања остаје тачкасто крварење. Ова болест подједнако погађа оба пола. Узрок није познат, али у њеном настанку поред предиспозиције одређену улогу играју и спољашњи фактори (механички, фото-фактори). У лечењу се примењује локално скидање сквама (љуспастих промена) помоћу разних масти (Celestoderm V, Kenalog), а од општих мера користе сунчање, вештачко излагање ултравиолетним зрацима и климатско лечење на мору. Успех у лечењу је јако променљив, а и дешава се да псоријаза у извесним случајевима ишчезне и сама од себе.

НАУКА О ЈЕЗЕРИМА

Шта значи реч лимнологија?

МАРКО,
Ивањица

Лимнологија (од грчког limne – стајаћа вода, бара, језеро и logos – реч, говор) је грана хидрологије која се бави проучавањем језера, њихових географских и биолошких карактеристика. Има велики значај у искоришћавању природних богатстава језера и њихове хидроенергије.

КИНЕСКИ, ЕНГЛЕСКИ, ШПАНСКИ...

Волим језике и тренутно учим енглески, а намеравам да савладам и француски и шпански. Да ли можеш да ми кажеш који језик има најбогатији речник, а којим се највише говори на свету?

ЈАСНА МАРКОВИЋ,
Београд

Енглески, који има готово пола милиона речи, спада у најбогатије. У ову бројку нису укључени и разни технички изрази којих има још око три стотине хиљада. Просечан Енглез, ипак не користи више од око 10 000 речи.

Кинеским језиком користи се око милијарду људи што значи и да се он највише говори на свету. Следећи на ранг-листи „најговорљивијих" је управо овај који и ти учиш – енглески. Њиме се користи око 400 милиона људи, а на трећем месту је шпански којим говори око 150 милиона становника наше планете.

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

Први број Политикиног забавника изашао је 28. фебруара 1939. године

Директор НО „ПОЛИТИКА"
Драган Марковић

Главни и одговорни уредник
Раде Шошкић

Одговорни уредник
Вера Смиљанић

Ликовно-графички уредник
Соња Јашовић

Издавачки савет

Владимир Антић, Добривоје Арсић, Ариф Бозаџи, др Радослав Ђокић, (заменик председника), др Радомир Животић, Зорица Ивановић, Љубисав Лилић, Каћа Милетић, Бранислава Митровић, Мирјана Моравчевић, Раденко Павловић, Ружица Петровић, Радомир Ристић, Снежана Стаменковић, Јелисавета Суруџић (председник), Зорица Ћеран, Светлана Шухартовић. Чланови савета из редакције: Данко Полић, Светлана Ивановић, Вера Смиљанић, Раде Шошкић.

Редакција:

Диего Варагић, Радана Весовић, Олга Вукадиновић, Душан Глушац, Бојана Дожић-Стојовић, Светлана Ивановић, Мина Илић, Соња Јашовић, Мирјана Крстуловић, Иван Лончар, Мирјана Маринковић (уредник стрипа), Петар Милатовић, Весна Минић, Ненад Мирковић, Зора Меденица, Нада Невајдић, Вито Недељковић, Биљана Орловић, Љубомир Патрногић, Зоран Петканић, Радоје Савић, Весна Софреновић, Недељка Сташић, Миленко Тодоровић, Милош Томић и Бранислава Црномарковић.

Секретаријат:

Јованка Војводић, Олгица Стаменић, Даринка Тодоровић и Зорица Филиповић.

Издаје и штампа НО „ПОЛИТИКА" – ООУР Издања за младе „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК", Македонска 29, 11001 Београд. Поштански фах 124. Телефони: 324-471, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-2973-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

Цена једног примерка 25 динара.

ПРЕТПЛАТА ЗА НАШУ ЗЕМЉУ:
Тромесечна 276,00 динара, полугодишња 552,00 динара, годишња 1.104,00 динара.

ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО:
Тромесечна 552,00 динара, полугодишња 1.104,00 динара, годишња 2.208,00 динара.

Претплата се врши на жиро-рачун број 60801-601-29728 уз обавезну назнаку НО „Политика" ООУР „Продаја" – претплата на лист „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК"

ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО У СТРАНОЈ ВАЛУТИ ГОДИШЊА:

САД	$	35.–
СР НЕМАЧКА	DM	88.–
ШВАЈЦАРСКА	Sfr	75.–
ФРАНЦУСКА	Ffr	248.–
ШВЕДСКА	Skr	255.–

Уплате из иностранства слати на девизни рачун НО „Политика" код „ИНВЕСТ БАНКЕ" – Београд, број 60811-620-63-257300-00054, уз обавезну назнаку ПРЕТПЛАТА НА ЛИСТ „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК"

WALT DISNEY
МИКИ

МОЈ ТЕЧА, ДОКТОР ШИЉАЦИЈУС, МИ ЈЕ ДОНЕО ОВО ДРВЦЕ СА ЕКСПЕДИЦИЈЕ ПО АМАЗОНУ!
А ОВО СЕ ЗОВЕ ARBOLUM CANNI-BALIS...

НЕКОЛИКО ДАНА КАСНИЈЕ...
ОВО ЈЕ НЕКА БРЗОРА-СТУЋА БИЉЧИЦА!

НЕДЕЉУ ДАНА КАСНИЈЕ...
ЧАСНА РЕЧ, ПРЕ-СТАЋУ ДА ЈЕ ЗАЛИВАМ! ИЗГЛЕДА ДА САМ ПРЕТЕРАО!

ХЕЈ, ТИ! ПРЕСТАНИ! ВЕЋ МИ ЈЕ ДОСТА ОВОГ НАСИЛНИКА!

ХО-ХО-ХО! ХО-ХО! ДОСТА! ПРЕСТАНИ!

ОВО ЈЕ ВЕЋ ПРЕВИ-ШЕ! ПОЧЕО ЈЕ ДА НОСИ МОЈЕ ОДЕ-ЛО!

САД ЈЕ ГОТОВО! ОН ИЛИ ЈА! У ОВОЈ КУЋИ НЕМА МЕСТА ЗА ОБО-ОБОЈИЦУ!

РОНГ! ЦАП!
© Copyright 1955 Walt Disney Productions World Rights Reserved
Distributed by King Features Syndicate

ЖЕЛЕЗНИЧКА СТАНИЦА
WALT DISNEY
ТАЧНО КАКО САМ РЕКАО! ОВАЈ ГРАД ЈЕ МАЛИ ЗА ОБО-ЈИЦУ!